

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
DLA PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO DLA DZIAŁEK NR EWID. 153/2, 153/3,
153/4, 153/5, 153/8 ORAZ 153/6 POŁOŻONYCH W OBRĘBIE
GEODEZYJNYM LINOWO, GMINA DŹWIERZUTY**

Wykonawca:

SOFT-SOIL Grzegorz Prusik

ul. Ciasna 2B , 12-100 Szczytno

Tel. 509668232

e-mail: grzegorz_prusik@o2.pl

Autor opracowania

inż. Grzegorz Prusik

Zlecniodawca:

PLANAR Pracowania

Projektowania Przestrzeni

Jacek Rostek

Plac Konsulatu Polskiego 5/21

10-532 Olsztyn

16 grudzień, 2020 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	3
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy.....	4
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko.....	4
1.3. Metodyka i forma opracowania.....	5
2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	6
2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.....	6
2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne.....	21
2.3. Dorzecze, zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne.....	23
2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy.....	45
2.5. Zabytki kulturowe.....	49
2.6. Obszary chronione.....	49
2.7. Korytarze ekologiczne.....	58
3. Ocena stanu środowiska.....	60
3.1. Jakość powietrza atmosferycznego.....	60
3.2. Klimat akustyczny.....	62
4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu.....	63
4.1. Cel opracowania projektu planu.....	63
4.2. Ustalenia projektu planu.....	64
4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami.....	67
4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	67
5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.	68
6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko.....	71
6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby.....	71
6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne.....	72
6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne.....	72
6.4. Odpady.....	72
6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat.....	72
6.6. Klimat akustyczny.....	73
6.7. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną.....	74
6.8. Oddziaływanie na krajobraz.....	74
6.9. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne.....	75
6.10. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi.....	75
6.11. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000.....	75
6.12. Oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu – Pojezierze Olsztyńskie.....	75
6.13. Wzajemne oddziaływanie.....	76
7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....	76
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie.....	77
9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego.....	77
10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	79
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	79
12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.....	80
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	80
14. Wykaz materiałów źródłowych.....	81

1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.

Projekt przedmiotowego planu, jest realizacją Uchwały Rady Gminy Dźwierzuty Nr XVIII-168/20 z dnia 10czerwca 2020 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.

Projektowany plan ustala następujące przeznaczenia:

- 1) teren zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczony symbolem **ML**;
- 2) teren zieleni objętej formami ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody, oznaczony symbolem, oznaczony symbolem **ZN**;
- 3) teren drogi wewnętrznej, oznaczony symbolem **KDW**.

Plan stanowi zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą Nr XXVII/175/98 Rady Gminy w Dźwierzutach z dnia 28 maja 1998 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołów zabudowy letniskowej w obrębie wsi Linowo gmina Dźwierzuty. Do opracowania planu przystąpiono ze względu na wpływające wnioski od osób prywatnych, w których wnoszono o zmianę obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na działkach.

Przeznaczenie terenu w obowiązującym miejscowym planie to: „RP – tereny upraw polowych”, „RZ – teren łąk i pastwisk”, „ML – tereny zabudowy letniskowej” oraz „K – tereny projektowanych dróg i ulic w liniach rozgraniczających”. Sporządzany akt prawa miejscowego umożliwi rozwój zabudowy rekreacji indywidualnej, która w ostatnich latach dynamicznie rozwija się w sąsiedztwie. Parametry zabudowy i zagospodarowania terenów zostaną dostosowane do aktualnych potrzeb właścicieli i pobudzą ruch budowlany na tym terenie.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty na obszarze objętym opracowaniem wyznacza kierunek pod „kierunkowe obszary rozwoju funkcji rekreacyjnej”. W związku z powyższym, plan nie narusza ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty. Należy stwierdzić, że spełniony został wymóg art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Teren objęty projektem planu, znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego powołanego Uchwałą Nr XX/470/16 Sejmiku Województwa Warmińsko- Mazurskiego z dnia 27 września 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego. Niewielki południowo zachodni fragment planu położony jest w granicach prawnej formy ochrony przyrody – Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 283 z późn. zm).

Podstawą formalno-prawną prognozy również są:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 17 pkt. 4; tekst jednolity Dz. U. 2020, poz. 293 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 z późn. zm),
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. – O ochronie przyrody (Dz. U. 2020, poz. 55 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo - przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględniać wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu planu jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu,
- warunki życia i zdrowia ludzi,
- środowisko kulturowe,
- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem Prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.).

Prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie (zał. teks. nr 1);
- Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Szczytnie (zał. teks. nr 2).

Na podstawie otrzymanych uzgodnień niniejsza Prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodyce zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, częstotliwość ich przeprowadzania, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym. Niniejszy dokument analizuje, wskazuje i ocenia istniejący stan środowiska naturalnego na obszarach przewidywanego znaczącego oddziaływania, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; cele ochrony przyrody ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu oraz sposoby ich uwzględnienia podczas opracowywania dokumentu: przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz na inne elementy środowiska. Prognoza przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

1.3. Metodyka i forma opracowania

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń planu.

Przed przystąpieniem do zasadniczej części opracowania przeprowadzono prace w terenie w tym inwentaryzację urbanistyczną w celu zapoznania się z ogólnymi warunkami środowiskowymi panującymi na analizowanym terenie oraz istniejącym zainwestowaniem. Dodatkowo korzystano z materiałów inwentaryzacji terenowej wykonywanej podczas wykonywania opracowania ekofizjograficznego.

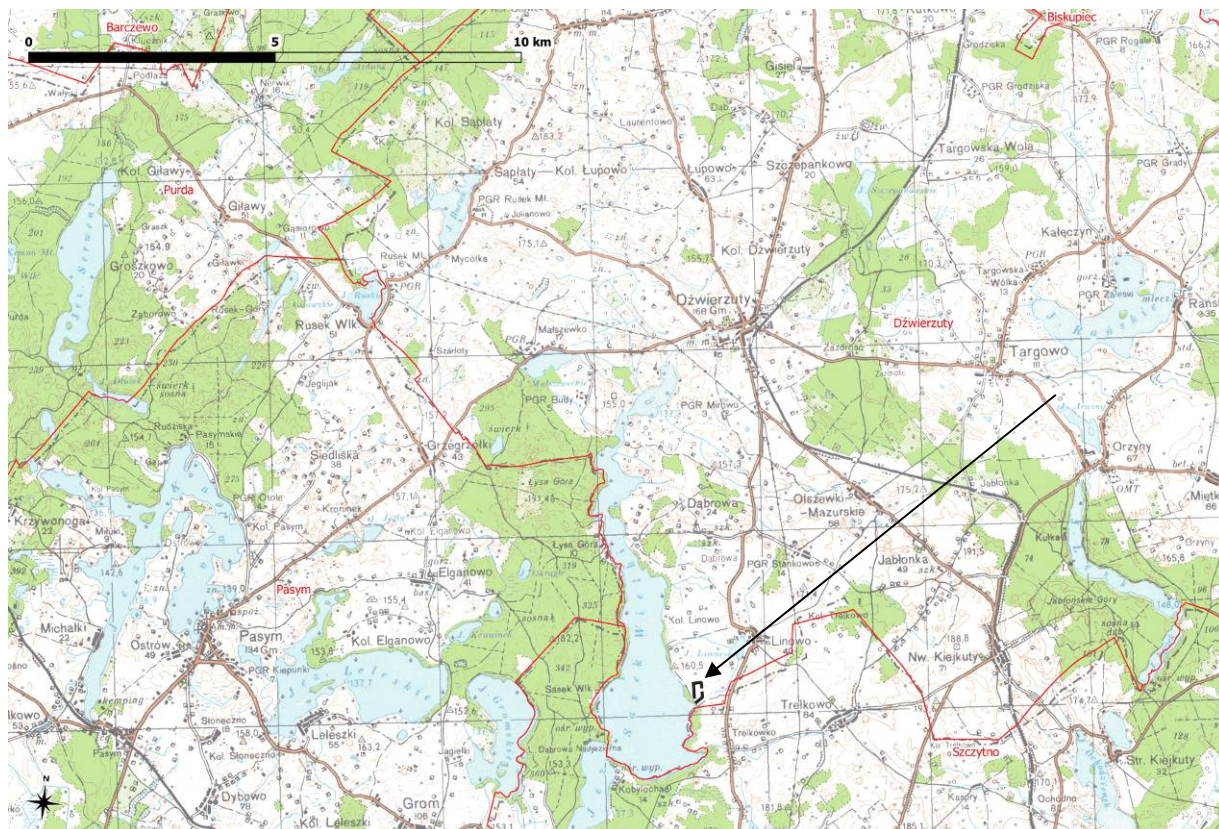
Następnie przystąpiono do prac kameralnych, polegających na porównaniu wyników uzyskanych w terenie z istniejącą dokumentacją. W ten sposób sporządzona została kompleksowa ocena sposobów użytkowania poszczególnych terenów, aktualnego stanu środowiska oraz jego podatności na degradację. W kolejnym etapie stosując metodę analogii środowiskowej, odniesiono się do projektu planu, a zwłaszcza przeznaczenia terenów, w kontekście ich położenia w stosunku

do terenów prawnie chronionych, potencjalnych zagrożeń dla tych terenów i środowiska, terenów bezpośrednio objętych zmianą i przyjętych założeń ochrony środowiska. Wpływ przeznaczenia terenów na stan środowiska i zagrożenie dla terenów chronionych przeanalizowano zgodnie z wymaganiami ustawowymi w kategoriach oddziaływań, bezpośrednich, pośrednich i wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Wynikiem przedstawionej analizy są rozwiązania mające na celu zminimalizowanie potencjalnie negatywnych oddziaływań ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

2. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

2.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.

Obszar objęty projektem planu położony jest w południowej części Gminy Dźwierzuty, powiecie szczycieńskim, województwo warmińsko-mazurskie. Przedmiot opracowania obejmuje powierzchnię ok. 6 ha. Teren stanowi własność osób prywatnych i w chwili sporządzania planu jest niezainwestowany. Obszar znajduje się w sąsiedztwie jeziora Sasek Wielki, zabudowy letniskowej wsi Linowo oraz posiada bezpośredni dostęp do drogi gminnej. Teren położony jest w całości w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego, w niewielkim fragmencie w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej PLB280007.

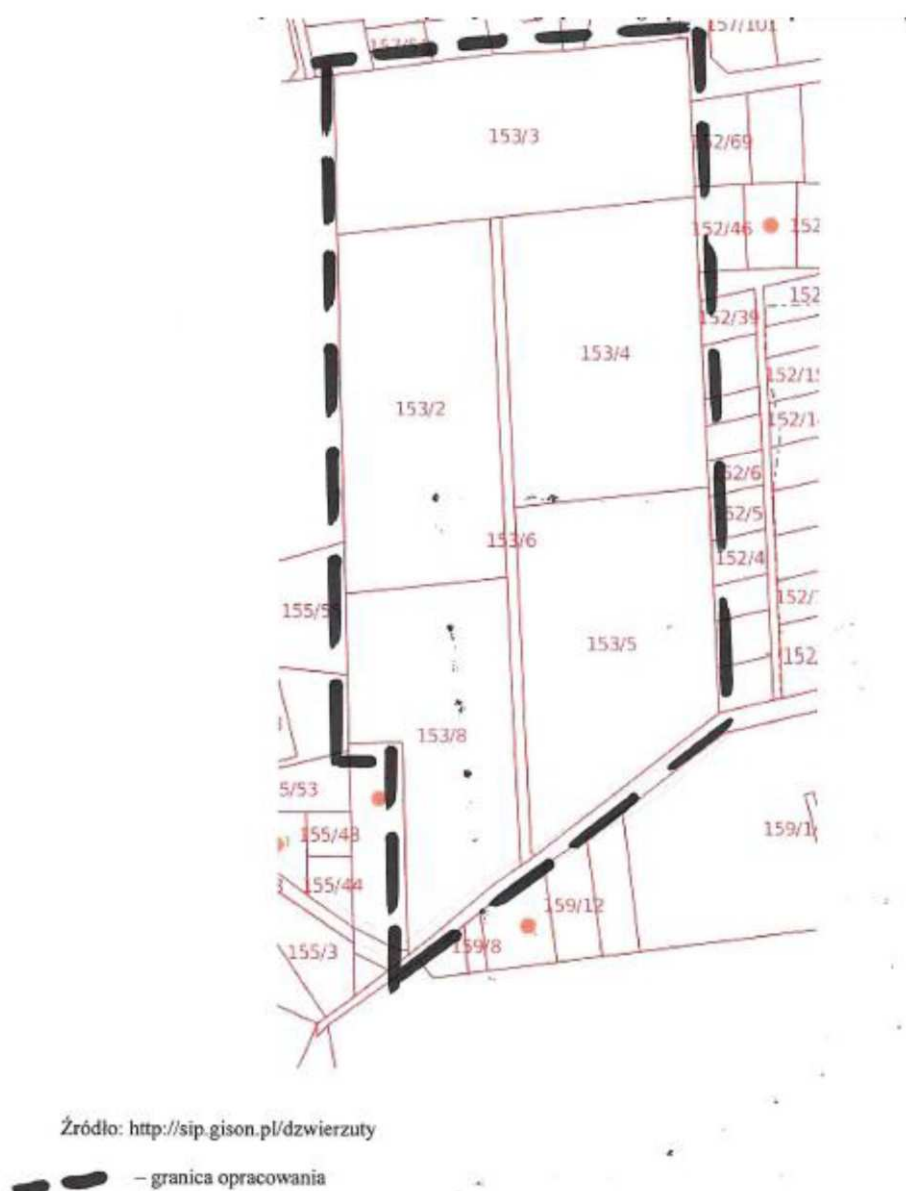

Ryc 1. Orientacyjne położenia omawianego terenu – wskazanie strzałką

Projektem planu objęty jest obszar zgodnie z załącznikiem graficznym do uchwały intencyjnej, którego kopia zamieszczona jest poniżej (Ryc.2).

Załącznik nr 1
do Uchwały Nr XVIII/168/20
Rady Gminy Dźwierzuty
z dnia 10 czerwca 2020 r.

Obszar opracowania zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

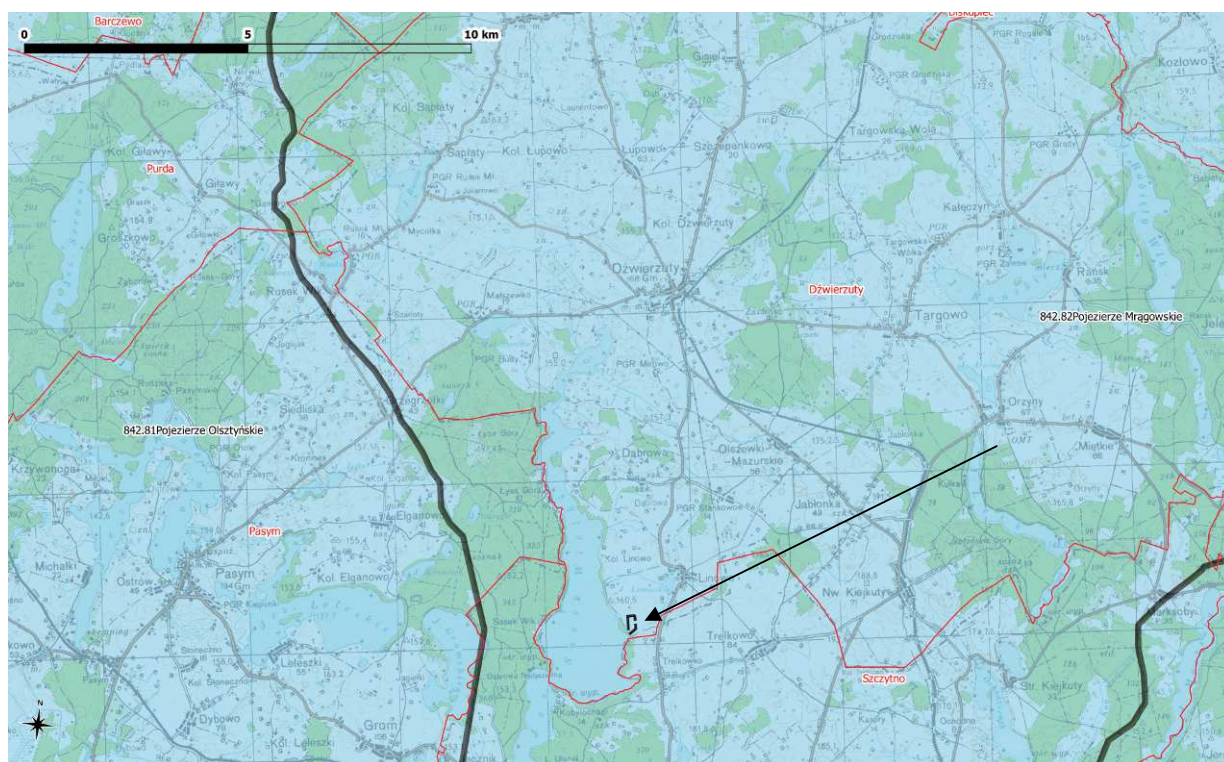

Ryc. 2 Załącznik do Uchwały Rady Gminy Dźwierzuty Nr XVIII-168/20 z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski, analizowany teren położony jest na obszarze mezoregionu Pojezierza Mrągowskiego (842.82) (Kondracki, 2002). Jednostka ta wyodrębniona jest w granicach makroregionu Pojezierze Mazurskie (842.8), stanowiącego część prowincji Niżu Wschodniobałtycko-Białoruskiego (84).

Powierzchnia terenu została ukształtowana przez lądolód zlodowacenia północnopolskiego, głównie w jego fazie pomorskiej.

Cechą tego regionu (Pojezierza Mrągowskiego) jest charakterystyczna, mniej więcej południkowo zorientowane pobrużdzenie rynnami lodowcowymi oraz równoleżnikowe przebieg 7 łańcuchów moren. Dział wody Wisły i Pregoly przebiega w ten sposób, że wody z zachodnich rynien kierują się na południe od Narwi, ze wschodnich zaś do Łyny. Wzdłuż rynien ciągną się wały ozów i kemów, ale na wysoczyznach między rynnami występuje glina morenowa. Jeziora zajmują około 5% powierzchni regionu. Licząc od południowego - zachodu pierwszą rynną wypełnia jezioro Sasek Wielki, mające odpływ do rzeki Omulew i Narwi. W drugiej rynnie z kolei, na południe od morenowego Jeziora Rańskiego znajduje się kręte i wąskie jezioro Łęsk, którego przedłużeniem jest jezioro Wałpusz na Równinie Mazurskiej. Trzecia i kolejne rynny wychodzą już poza obszar badań. Większych jezior na terenie gminy jest 14. Największe to: Sasek Wielki, Rańskie i Babięty Wielkie.

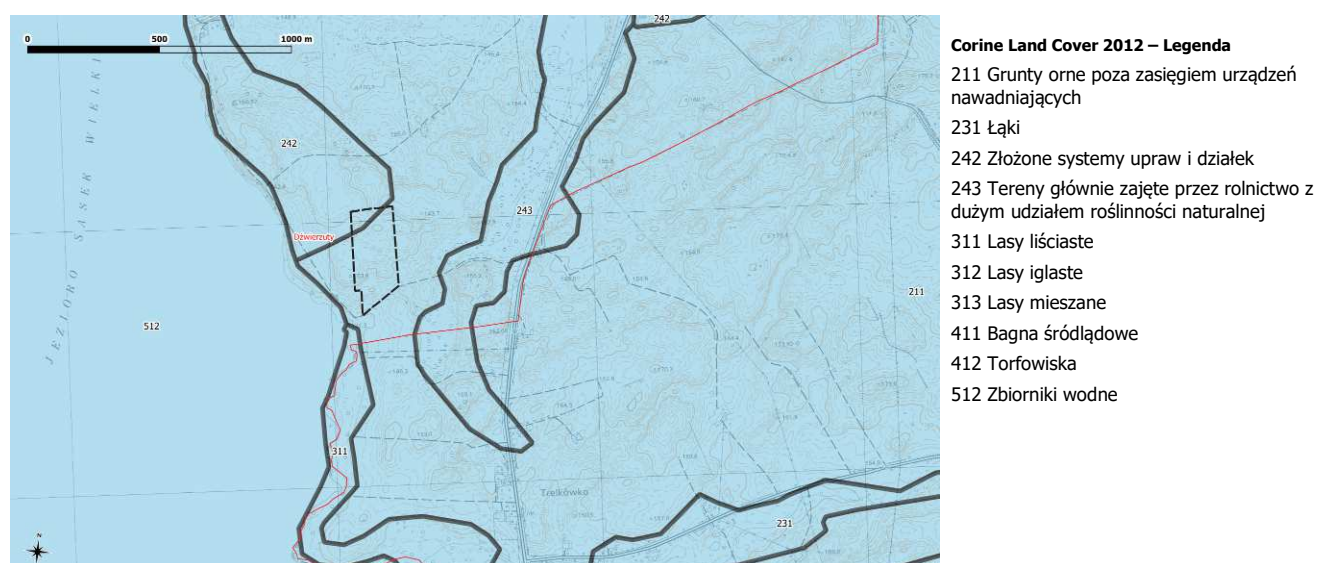
Ryc. 3. Obszar badań na tle mezoregionów podziału fizyczno-geograficznego Polski.

Źródło: <http://bazagis.pgi.gov.pl/>

Dominującym typem gleb są gleby brunatne. Kompleksami przeważającymi na terenie są głównie: kompleks pszeny dobry i pszeny wadliwy o składzie

gatunkowym glin lekkich całkowitych lub glin lekkich zalegających na glinie średniej bądź piaskach gliniastych mocnych. Gleby kompleksów pszennych są zwarte, o wykształconym profilu orno-próchnicznym i dobrej strukturze. Pod względem przydatności rolniczej są uniwersalne i wydajne: zaliczone do IVa i IVb klasy bonitacyjnej. Występują także przepuszczalne piaszczyste gleby kompleksu żytniego słabego i żytnio. Są to słabe gleby, suche, dość ubogie w składniki pokarmowe należące do V i VI klasy bonitacyjnej.

Na podstawie inwentaryzacji pokrycia terenu, wykonaną na potrzeby projektu Corine Land Cover 2012 (CLC2012), wynika, iż główną klasą pokrycia badanego terenu jak również terenów w bezpośrednim sąsiedztwie stanowią grunty orne poza zasięgiem urządzeń nawadniających (211) oraz złożony system upraw i działek (242). Od strony zachodniej w sąsiedztwie obszar jeziora Sasek Wielki (512).

Ryc 4. "Projekt Corine Land Cover 2012 w Polsce został zrealizowany przez Instytut Geodezji i Kartografii i sfinansowany ze środków Unii Europejskiej. Wyniki projektu zostały pozyskane ze strony internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska clc.gios.gov.pl."

Teren opracowania to w całości teren upraw rolnych – teren orny. Brak drzewostanu, zakrzewień oraz miedz. W sąsiedztwie tereny o podobnym przeznaczeniu – grunty orne, a także w znacznym udziale grunty zabudowane lub zainwestowane jako tereny rekreacji indywidualnej – głównie za sprawą obowiązujących planów zagospodarowania przestrzennego. Teren objęty zmianą stanowi ewidentną enklawę gruntu ornego pomiędzy zabudową rekreacyjną (obowiązującymi planami). Na terenie opracowania występuje już infrastruktura podziemne w tym instalacja energoelektryczna.

Zdj.1.Obszar opracowania – część północna.

Zdj.2.Obszar opracowania – część północna.

Zdj.3.Obszar sąsiadujący do strony północnej.

Zdj.4.Obszar sąsiadujący do strony wschodniej.

Zdj.5. Obszar sąsiadujący – nieużytek do strony północno - wschodniej.

Zdj.6. Stacja przepompowni kanalizacji do strony północnej.

Zdj.7.Obszar sąsiadujący do strony północnej.

Zdj.8.Obszar objęty zmianą planu – najbliższej linii brzegowej 66 m od linii brzegowej jeziora.

Zdj.9.Obszar sąsiadujący do strony południowo - zachodniej.

Zdj.10.Obszar opracowanie od strony południowej.

Zdj.11. Zabudowa sąsiednia od strony południowej.

Zdj.12. Zabudowa rekreacyjna od strony południowo – wschodniej.

Zdj. 13. Infrastruktura na terenie opracowania.

Zdj. 14. Infrastruktura na terenie opracowania.

Zdj. 15. Widok na sąsiedztwo od strony północnej.

Zdj.16.Widok na sąsiedztwo od strony północnej - nieużytek.

Zdj. 17. Widok na obszar opracowania.

Zdj. 18. Widok na sąsiedztwo od strony zachodniej oraz na drugim planie linia brzegowa jeziora Sasek Wielki.

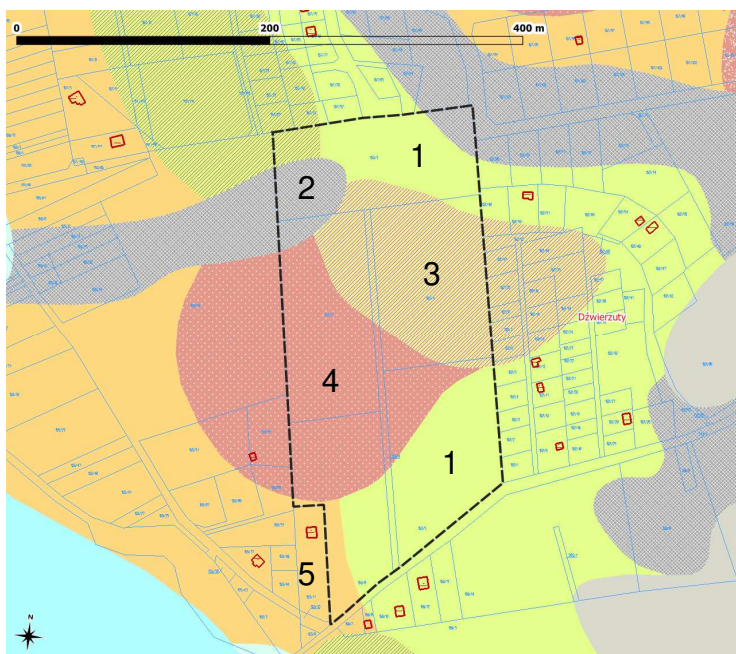
2.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne

Budowa geologiczna, rzeźba terenu:

Obszar opracowania leży w zasięgu prekambryjskiej platformy wschodnioeuropejskiej, w jednostce tektonicznej zwanej wyniesieniem mazursko - suwalskim. Zachodnia część gminy Dźwierzuty to pagórkowata morena czołowa, o intensywnie zróżnicowanej rzeźbie, której powierzchnia usytuowana jest na wysokościach rzędu 150 - 180 m n.p.m. Podobną charakterystykę posiada rejon na wschód od wsi Nowe Kiejkuty. Część południowo-wschodnia i wschodnia gminy to obszary falistego sandru. Dzieli on tereny wysoczyznowe na dwie części: zachodnią i wschodnią.

Otwory dla rozpoznania głębszej budowy geologicznej pozwalają stwierdzić że strop utworów krystalicznych (sienity) zalega na głębokości ok. 1200 m p.p.t. W jeszcze głębszym podłożu nawiercano gabro. Powyższe obserwacje stanowią podstawę do faktu, iż w obrębie utworów krystalicznych nastąpiła intruzja sienitu kwarcowego wśród gabra piroksenowi-ambifolo-biotytowego. Skąły magmowe intrudowały w kompleks gnejsowy. Pokrywą osadową na obszarze gminy tworzą utwory mezozoiczne i kenozoiczne. Na profil mezozoiku składają się skały detrytyczne i węglanowe pochodzące z triasu i jury oraz wapienie, opoki i margle datowane na górną kredę. Miąższość utworów mezozoicznych szacuje się na 800 m.

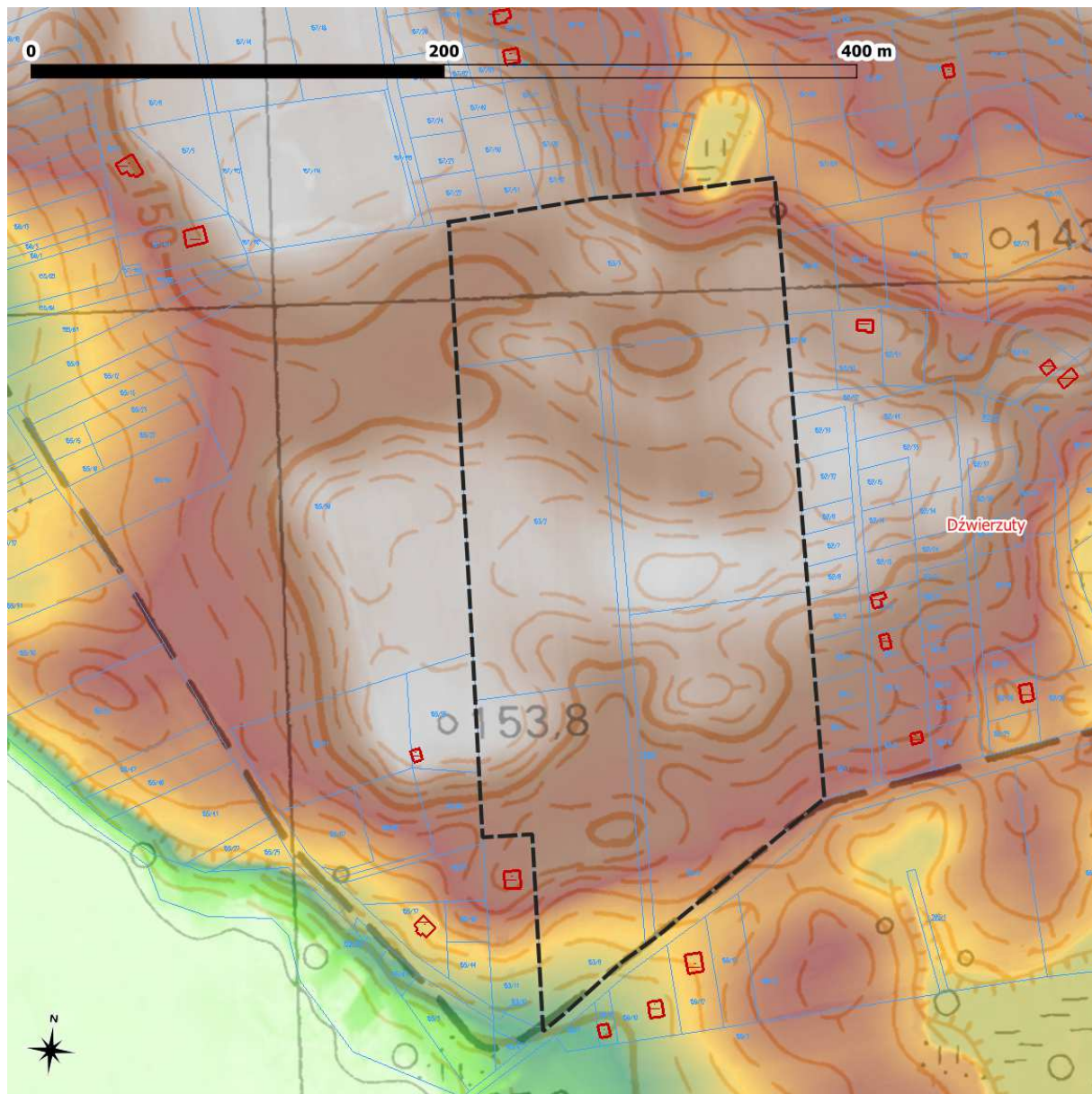
Jak zobrazowano to na poniższym fragmencie mapy - główne formacje geologiczne na omawianym obszarze to utwory spoiste – stanowiące dobre podłoże pod zabudowę.

Ryc. 5. Wycinek mapy geologicznej.

1-Gliny, mułki i gliny mułkowate wodnomorenowe, miejscami gliny zwałowe, 2-Gliny i piaski deluwialne, 3-Gliny, mułki i gliny mułkowate wodnomorenowe, miejscami gliny zwałowe na piaskach, mułkach i piaskach żwirowatych kemów, 4-Piaski, mułki i piaski żwirowate kemów, 5-Gliny zwałowe.

Rzeźba terenu na omawianym obszarze charakteryzuje się średnio urozmaiconą strukturą – pagórkowata wysoczyzna z strefą obniżenia tereny (skłonu) w części południowo – zachodniej, do rynny jeziora Sasek Wielki. W strefie skłonu zarysowany kem.

Ryc. 6. Rzeźba terenu badań. Źródło <http://mapy.geoportal.gov.pl> oraz opracowanie własne

Gleby:

Dominującym typem gleb są gleby brunatne. Kompleksami przeważającymi na terenie są głównie: kompleks pszenney dobry i pszenney wadliwy o składzie gatunkowym glin lekkich całkowitych lub glin lekkich zalegających na glinie średniej bądź piaskach gliniastych mocnych. Gleby kompleksów pszenney są zwarte, o wykształconym profilu orno-próchnicznym i dobrej strukturze. Pod względem przydatności rolniczej są uniwersalne i wydajne: zaliczone do IVa i IVb klasy bonitacyjnej. Występują także przepuszczalne piaszczyste gleby kompleksu żytniego

słabego i żytinio. Są to słabe gleby, suche, dość ubogie w składniki pokarmowe należące do V i VI klasy bonitacyjnej.

Warunki klimatyczne

Według podziału klimatycznego Polski teren opracowania znajduje się w zasięgu regionu zachodnio-mazurskiego. Jest to strefa ścierania się wpływów klimatu kontynentalnego i morskiego. Na obszarze duży wpływ na klimat ma również duże zalesienie terenu oraz liczne jeziora. Średnia roczna temperatura powietrza wynosi około 7°C, przy średniej temperaturze lipca około 17°C i średniej temperaturze stycznia na poziomie -3,5°C. Suma rocznych opadów zawiera się w przedziale 550–650 mm. Długość okresu wegetacyjnego waha się od 160 do 190 dni. Wiatry wieją przeważnie z kierunku zachodniego.

Klimat Gminy Dźwierzuty, podobnie jak klimat Polski, odznacza się dużą różnorodnością i zmiennością typów pogody. Związane jest to z przemieszczaniem się frontów atmosferycznych i częstą zmiennością mas powietrza. Fluktuacje stanów pogody są nawet większe niż w pozostałych nizinnych regionach kraju, co związane jest z różnorodnością fizjograficzną podłoża: urozmaiconą rzeźbą, występowaniem dużych kompleksów leśnych, obszarów podmokłych oraz bogatej sieci wód powierzchniowych.

Mazurska dzielnica klimatyczna - do której należy gmina Dźwierzuty - jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, a związane jest to głównie z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla Szczytna wynosi tylko około 187 dni. Jest to wartość podobna jak dla Zakopanego. Dla porównania dla Szczecina i Wrocławia wynosi ona około 230 dni. Rejon Szczytna i Biskupca jest dodatkowo nieco chłodniejszy (średnio w roku o około 0,2°C) niż obszary sąsiednie. Średnie roczne temperatury wynoszą około 6,4°C w Biskupcu i 6,5°C w Szczytnie. Najniższe temperatury notowane są w lutym (Szczytno - 4,7°C; Biskupice - 4,4°C), a najwyższe - w lipcu, (Szczytno 17,3°C; Biskupiec 16,7°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) dla Szczytna wynosi 31, a dla Biskupca - 26°C.

Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 610 - 620 mm. Największe są latem (w lipcu około 85 - 90 mm), a najmniejsze wczesną wiosną (marzec 27 - 29 mm). Dni z opadem jest około 160 - 170 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 115 dni w roku.

Przeważają wiatry z kierunków południowo - zachodniego, zachodniego i północno - zachodniego, z których to kierunków wiatry wieją około 1,5 - 2 razy częściej niż z kierunków pozostałych. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości. Wiatry silne i porywiste występują najczęściej jesienią i zimą. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, zaś mniejsze w pozostałych porach roku.

Na klimat lokalny ma wpływ rzeźba terenu. Obniżenia terenowe przyczyniają się do zalegania chłodnego, wilgotnego powietrza, dużych wahań dobowych

temperatury, mniejszych prędkości wiatrów, występowania przymrozków wczesną jesienią. Topoklimat terenów wyniesionych jest na ogół bardziej sprzyjający pobytowi ludzi. Cechą ujemną jest narażenie na działanie silnych wiatrów w kulminacjach pagórków.

ZESTAWIENIE DANYCH KLIMATYCZNYCH W LATACH 2010-2012 NA TERENIE GMINY DŹWIERZUTY

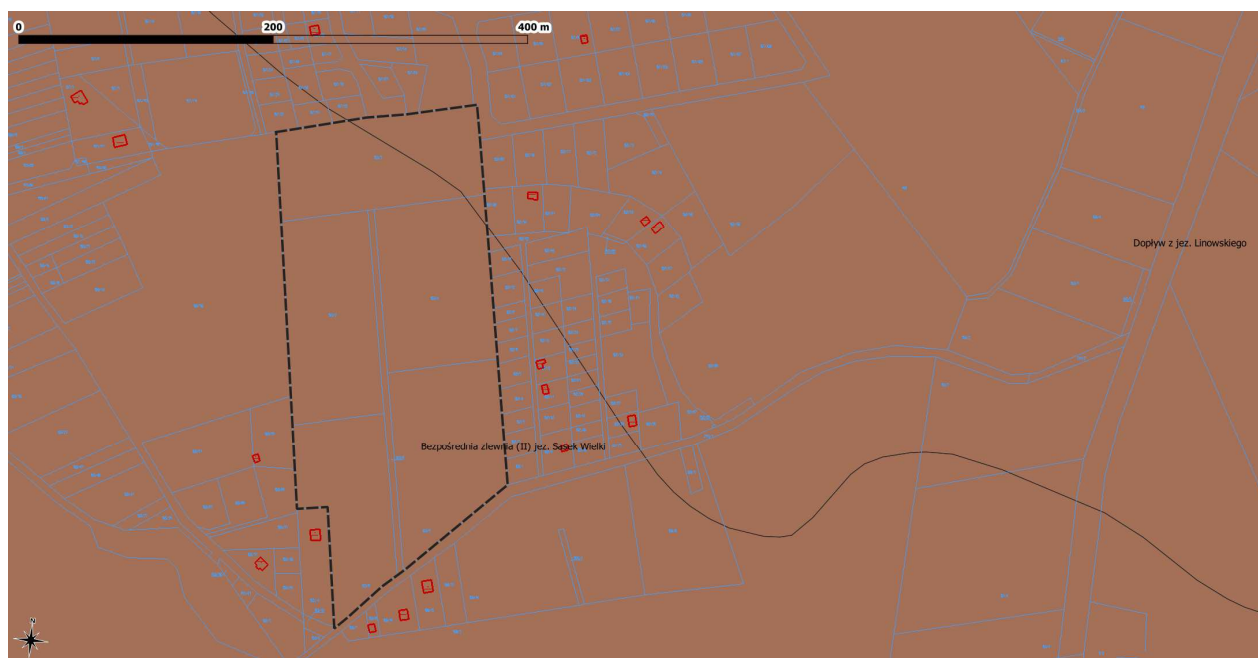
DANE KLIMATYCZNE		JESIEŃ 2011	ZIMA 2011/2012	WIOSNA 2012	LATO 2012	MINIONY OKRES ROCZNY	ROK 2011	ROK 2010
WIATR	GŁÓWNY KIERUNEK WEKTORA WIATRU	ZACH I PD- ZACH	ZACH I PD- ZACH	PN-ZACH	ZACH	ZACH I PD- ZACH	ZACH I PD- ZACH	ZACH I PD- ZACH
	ŚREDNIA PRĘDKOŚĆ WIATRU [MS ⁻¹]	7,4	10,9	7,3	5,0	7,7	7,7	7,5
OPADY	SUMA OPADU ATMOSFERYCZNEGO [MM]	70	125	180	275	650	550-600	700-750
	MAKSYMALNY NIEPRZERWANY CZAS ZALEGANIA POKRYWY ŚNIEŻNEJ [DNI]	x	42	x	x	42	36	60
	ZALEGANIE POKRYWY ŚNIEŻNEJ [DNI]	x	47	2	x	49	68	80
	MAKSYMALNA GRUBOŚĆ POKRYWY ŚNIEŻNEJ [CM]	x	22	2	x	22	42	37
TEMPERATURA POWIETRZA	ŚREDNIA TEMPERATURA [°C]	OD 8 DO 9	OD -3 DO -2	OD 8 DO 9	OD 17 DO 18	OD 7 DO 8	OD 8 DO 9	OD 6 DO 7
	TEMPERATURA MAKSYMALNA [°C]	23	8	28	31	31	26	30
	TEMPERATURA MINIMALNA [°C]	-3	-23	-6	7	-23	-12	-15
	FIZJOLOGICZNA TEMPERATURA ODCZUWALNA [%]:	x	x	x	x	x	x	x
	BARDZO ZIMNO [DNI]	POWYŻEJ 70	DO 20	x	x	x	POWYŻEJ 6	POWYŻEJ 20
	ZIMNO [DNI]		DO 90	DO 60	DO 20	x	x	x
	CHŁODNO [DNI]	DO 20	x	DO 20	DO 30	x	x	x
	KOMFORTOWO [DNI]	POWYŻEJ 10	x	DO 20	DO 30	x	POWYŻEJ 10	DO 9
	CIEPŁO [DNI]	x	x		DO 20	x	x	x
	GORAĆO/B.GORAĆO [DNI]	x	x	DO 10	DO 20	x	DO 6	DO 10
USŁONECZNIE NIE (SUMA SEZONOWA) [GODZ]		400	190	180	675	1445	1950	1700

DANE INSTYTUTU MELIORACJI I GOSPODARKI WODNEJ
[HTTP://WWW.IMGW.PL/EXTCONT/BIULETYN_MONITORINGU/](http://www.imgw.pl/extcont/biuletyn_monitoringu/)

2.3. Dorzecze, zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne

Obszar opracowania należy do Region wodnego Środkowej Wisły, obszar dorzecza Wisły.

W odniesieniu do zlewni elementarnej – obszar opracowania położony jest w zlewni elementarnej „Bezpośrednia zlewnia jez. Sasek Wielki oraz część północno – wschodnia – Dopływ z jeziora Linowskiego.

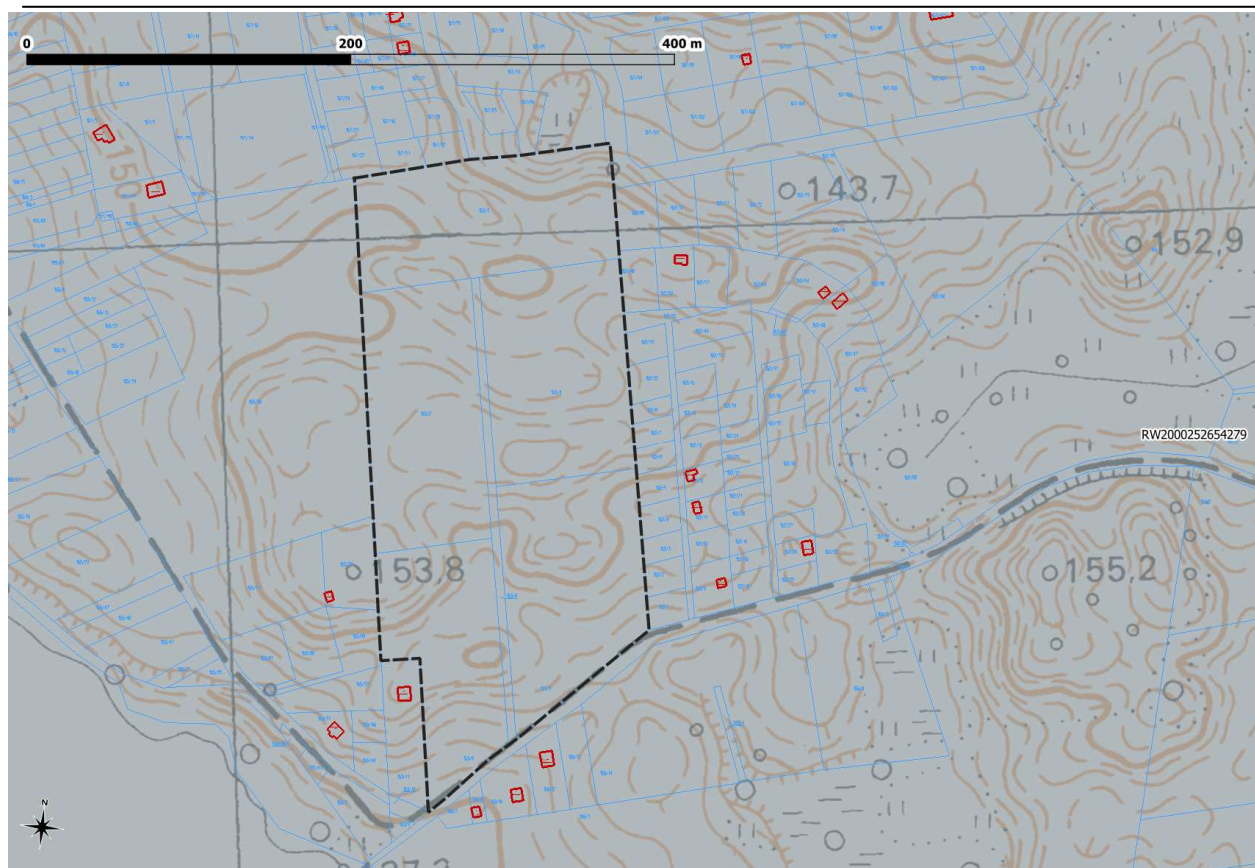

Ryc. 7. Lokalizacja obszaru opracowania na tle granic zlewni elementarnych. Źródło danych: <http://geoportal.kzgw.gov.pl>.

Ustalenia z Planu Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Pregoly:

➤ Jednolite części wód powierzchniowych (JCWPw)

Obszar objęty projektem planu zlokalizowany jest w całości w obszarze dorzecza Wisły. Wody powierzchniowe na przedmiotowym terenie są częścią regionu wodnego Środkowej Wisły i należą do Jednolitej Części Wód Powierzchniowych PLRW2000252654279 - Sawica od źródeł do wypływu z jez. Sasek Mały

Ryc.8. Orientacyjne położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód powierzchniowych (JCWPw) Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły zostały określone m.in. dla omawianego terenu dane, dot. części wód, które kształtują się następująco:

CHARAKTERYSTYKA JCWP	
Kategoria JCWP	JCWP rzeczna
Nazwa JCWP	Sawica od źródeł do wypływu z jez. Sasek Mały
Kod JCWP	RW2000252654279
Typ JCWP	25
Długość JCWP [km]	106,59
Powierzchnia zlewni JCWP [km ²]	334,16
Obszar dorzecza	obszar dorzecza Wisły
Region wodny	region wodny Środkowej Wisły
Zlewnia bilansowa	Zlewnia Narwi od ujścia Biebrzy do Pułtuska z wyłączeniem zlewni systemu Wielkich Jezior Mazurskich i Pisy
RZGW	WA
RDOŚ	RDOŚ w Olsztynie
WZMIUW	Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Olsztynie
Województwo	28 (WARMIŃSKO-MAZURSKIE)
Powiat	2817 (szczycieński)
Gmina	281701_1 (Szczytno), 281702_2 (Dzwierzuty), 281703_2 (Jedwabno), 281704_3 (Pasym), 281706_2 (Szczytno)
Inne informacje/dane dotyczące JCWP	
Warunki referencyjne	

Fitoplankton (wskaźnik fitoplanktonowy IFPL)			
Fitobentos (Multimetryczny Indeks Okrzemkowy IO)			
Makrofity (Makrofitowy indeks rzeczny MIR)			
Makrobezkrełowce bentosowe			
Ichtiofauna			
Status JCWP			
Podsumowanie informacji w zakresie wstępnego/ostatecznego wyznaczenia statusu		Wstępne wyznaczenie	Ostateczne wyznaczenie
Status		NAT	NAT
Powiązanie JCWP z JCWPd (w rozumieniu ekosystemu zależnego od wód podziemnych)			
Kody powiązanych JCWPd		PLGW200050	
Ocena stanu JCWP			
Czy JCWP jest monitorowana?		M	
Kod i nazwa podobnej monitorowanej JCWP		RW80002564872 (Marycha od Marychny do dopływu z jez. Zelwa)	
Ocena stanu za lata 2010 - 2012	Stan/potencjał ekologiczny	DOBRY	
	Wskaźniki determinujące stan		
	Stan chemiczny	DOBRY	
	Wskaźniki determinujące stan		
	Stan (ogólny)	DOBRY	
Presje antropogeniczne na stan wód			
Rodzaj użytkowania części wód		rolno-leśna	
Presje/oddziaływania i zagrożenia antropogeniczne			
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego		niezagrożona	
Obszary chronione wymienione w zał. IV RDW			
Obszary wyznaczone na mocy art. 7 do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi		NIE	
Obszary przeznaczone do ochrony gatunków wodnych o znaczeniu ekonomicznym		Brak	
Części wód przeznaczone do celów rekreacyjnych, w tym obszary wyznaczone jako kąpieliska		TAK	
Części wód wyznaczone jako obszar szczególnie narażony, z którego odpływ azotu ze źródeł rolniczych do tych wód należy ograniczyć		NIE	
Części wód wyznaczone jako wody wrażliwe na zanieczyszczenie związkami azotu ze źródeł rolniczych		NIE	
Części wód wyznaczone jako obszary wrażliwe na substancje biogenne		TAK	
Obszary przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie		TAK	
CEL ŚRODOWISKOWY DLA JCWP		dobry stan ekologiczny	dobry stan

		chemiczny
Typ odstępstwa wynikający w art. 4 ust. 4 i 5 RDW		brak
Termin osiągnięcia celów środowiskowych		2015
Uzasadnienie odstępstwa		nie dotyczy
Typ odstępstwa wynikający w art. 4 ust. 7 RDW		brak
Uzasadnienie odstępstwa		nie dotyczy
Wymagania dla elementów biologicznych	Podstawa wymagania	Projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2013 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	Fitoplankton (wskaźnik fitoplanktonowy IFPL)
		Fitobentos (wskaźnik okrzemkowy IO)
		Makrofity (makrofitowy indeks rzeczny MIR)
		Klasa wskaźnika FLORA
		Makrobezkręgowce bentosowe (indeks MMI)
		Wskaźnik MZB
		Ichtiofauna
		Klasa elementów biologicznych
Wymagania dla elementów fizykochemicznych	Podstawa wymagania	1. „Weryfikacja wartości granicznych dla oceny stanu ekologicznego rzek i jezior w zakresie elementów fizykochemicznych z uwzględnieniem warunków charakterystycznych dla poszczególnych typów wód” 2. Projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2013 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych (w zakresie substancji szczególnie szkodliwych)
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	Zawiesina ogólna (mg/l)
		Tlen rozpuszczony (mgO ₂ /l)
		BZT ₅ (mgO ₂ /l)
		ChZT-Mn (mgO ₂ /l)
		OWO (mgC/l)
		ChZT-Cr (mgO ₂ /l)
		Przewodność w 20°C (uS/cm)
		Substancje rozpuszczone (mg/l)
		Siarczany (mgSO ₄ /l)
		Chlorki (mgCl/l)
		Wapń (mgCa/l)
		Magnez (mgMg/l)
		Twardość ogólna (mgCaCO ₃ /l)
		Odczyn pH
		Zasadowość ogólna (mgCaCO ₃ /l)
		Azot amonowy (mgN-NH ₄ /l)
		Azot Kjeldahla (mgN/l)
		Azot azotanowy (mgN-NO ₃ /l)
		Azot azotynowy (mgN-NO ₂ /l)
		Azot ogólny (mgN/l)
		Fosforany (mgPO ₄ /l)
		Fosfor ogólny (mgP/l)
		Specyficzne zanieczyszczenia
		Spełnienie

		syntetyczne i niesyntetyczne		wymagań zał.6 projektu Rozporządzenia MŚ z dnia 8 maja 2013 r
Wymagania dla elementów hydromorfologicznych	Podstawa wymagania	Projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2013 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych		
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	I		
Wymagania dla wskaźników chemicznych	Podstawa wymagania	Projekt Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 8 maja 2013 r. o zmianie rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych		
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	Spełnienie środowiskowych norm jakości		
Wymagania dla obszarów chronionych będące jednolitymi częściami wód, przeznaczonymi do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia	Podstawa wymagania	nie dotyczy		
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	Parametry fizykochemiczne	nie dotyczy	
		Parametry bakteriologiczne	nie dotyczy	
Wymagania dla obszarów chronionych, będących jednolitymi częściami wód przeznaczonymi do celów rekreacyjnych, w tym kąpieliskowych	Podstawa wymagania	Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 8 kwietnia 2011 r. w sprawie prowadzenia nadzoru nad jakością wody w kąpielisku i miejscu wykorzystywanym do kąpielii (Dz.U.Nr 86, poz. 478)		
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	spełnienie wymogu braku występowania zjawiska przyspieszonej eutrofizacji wywołanej antropogenicznie, wskazującego na możliwość zakwitu glonów		
Obszary chronione przeznaczone do ochrony siedlisk lub gatunków				
Nazwa obszaru chronionego	Pojezierza Olsztyńskiego	Kod obszaru chronionego	OCHK227	
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	Rozporz. 153 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 19.12.2008 Dz. Urz. 198 poz. 3104.	Wielkość obszaru chronionego [ha]	41008,03	
% udział obszaru chronionego w długości JCW	25,12%	% udział obszaru chronionego w powierzchni zlewni JCW	24,28%	
Przedmioty ochrony zależne od wód	Kompleks ekosystemów			
Cel dla obszaru chronionego	Utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych [w lasach], w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach. Zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do			

	naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, torfowisk [w lasach]. Zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródliskowych cieków. Zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi. Ograniczenie wyznaczenia lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych do rzeczywistej konieczności ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu. Tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogeny i zwiększenia różnorodności biologicznej. Ograniczenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko do zakresu niezbędnego dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej. Zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowłach piętrzących. Utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych. Ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn. Zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą. Zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródliskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej. Gospodarka rybicka na wodach powierzchniowych wspomagająca ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promująca gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząca do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód.		
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst. ustaleń w akcie będącym podst. prawną obszaru.		
Nazwa obszaru chronionego	Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej	Kod obszaru chronionego	OCHK264
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	Rozporz. 114 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z 3.11.2008 r. Dz. Urz. 176 poz. 2582.	Wielkość obszaru chronionego [ha]	131723,68
% udział obszaru chronionego w długości JCW	45,53%	% udział obszaru chronionego w powierzchni zlewni JCW	40,01%
Przedmioty ochrony zależne od wód	Kompleks ekosystemów		
Cel dla obszaru chronionego	Utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych [w lasach], w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach. Zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, torfowisk [w lasach]. Zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródliskowych cieków. Zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi. Ograniczenie wyznaczenia lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych do rzeczywistej konieczności ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując		

	naturalną rzeźbę terenu. Tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia różnorodności biologicznej. Ograniczenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko do zakresu niezbędnego dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej. Zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących. Utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych. Ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn. Zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą. Zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej. Gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych wspomagająca ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promująca gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząca do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód.		
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst. ustaleń w akcie będącym podst. prawną obszaru.		
Nazwa obszaru chronionego	Puszcza Napiwodzko-Ramucka	Kod obszaru chronionego	PLB280007
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	Rozporządzenie MŚ z 12.01.2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Dz. U. z 2011 r. Nr 25 poz. 133.	Wielkość obszaru chronionego [ha]	116604,69
% udział obszaru chronionego w długości JCW	52,55%	% udział obszaru chronionego w powierzchni zlewni JCW	45,43%
Przedmioty ochrony zależne od wód	Alcedo atthis r, Aquila pomarina r, Ciconia ciconia r, Ciconia nigra r, Crex crex r, Cygnus cygnus r, Cygnus cygnus r, Grus grus c, Grus grus r, Haliaeetus albicilla r, Milvus migrans r, Milvus milvus r, Pandion haliaetus r, Porzana parva r, Sterna hirundo r, Tetrao tetrix tetrix p		
Cel dla obszaru chronionego	Utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony. Właściwy stan ochr. zimorodka wymaga: zachow. natur. dynamiki rzek, w tym natur. procesów erozji bocznej, powstawania, utrzymywania i rozwoju skarp (wyrw) brzegowych. --- Właściwy stan ochrony orlika grubodziobego wymaga: zachow. rozległych kompleksów podmokłych, ekstensywnie użytkowanych łąk i sąsiadujących z nimi lasów i zadrzewień liściastych, optymalnie łęgowych i bagiennych. --- Właściwy stan ochr. bociana białego wymaga: zachow. biotopów żerowiskowych, w tym wilg. i podmokłych łąk i pastwisk, pośrednio dla zachow. bazy żerowej zachow. uwilgotnienia terenu i obfitości zabagnień i oczek wodnych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. bociana czarnego wymaga: zachow. bagiennych i podmokłych olsów, natur. charakteru cieków i drobnych akwenów śródleśnych. --- Właściwy stan ochr. derkacza wymaga: zachow. uwilgotnienia i wyklucz. odwadniania wilg. i podmokłych łąk. --- Właściwy stan ochr. łabędzia krzyliwego wymaga: zachow. w stanie natur. zbiorn. Wodnych, na których gniazduje. --- Właściwy stan ochr. łabędzia krzyliwego wymaga: zachow. w stanie natur. zbiorn. Wodnych, na których gniazduje. --- Właściwy		

	stan ochr. koncentracji żurawia wymaga: zachowania mozaiki mokradeł w krajobrazie, w tym zachow. silnie podtopionych zabagnień i wyklucz. ich odwadniania; dostępności spokojnych noclegowisk. --- Właściwy stan ochr. żurawia wymaga: zachowania mozaiki mokradeł w krajobrazie, w tym zachow. zabagnień i wyklucz. ich odwadniania. --- Właściwy stan ochr. bielika wymaga: zachow. spokojnej tafli i obrzeży wody jako miejsca żerowania. --- Właściwy stan ochr. kani czarnej wymaga: zachow. akwenów i ter. podmokłych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. kani rudej wymaga: zachow. akwenów i ter. podmokłych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. rybołowa wymaga: zachow. spokojnej tafli wody jako żerowiska, bezpieczeństwa od klusownictwa na stawach rybnych. --- Właściwy stan ochr. zielonki wymaga: zachow. bagienno char. terenu: bagiennych wysokich szuwarów z oczkami wody, zwykle jako komponentu stawów rybnych bądź zalewanych części dolin rzecznych. --- Właściwy stan ochr. rybitwy rzecznej wymaga: zachow. aktualnych i umożliw. powstawania potencjalnych miejsc lęgów (wg lok. war. obszaru: zazwyczaj łachy aluwialne na rzekach, piaszczyste wyniesienia na ter. zalewowych, inne biotopy żwirowe, niekiedy stawy, zbiorniki). --- Właściwemu stanowi ochrony cietrzewia może sprzyjać: zachow. war. wodnych, w tym bagienno char. torfowisk. [Wymaga wg. 'planu lokalnej współpracy'2007': zahamowanie spadku poziomu wód gruntowych, powstrzymanie degradacji czystości wód.]		
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst.: Wymagania siedlisk i gat. i dokumentacja 'planu lokalnej współpracy'2007'		
Nazwa obszaru chronionego	Ostoja Napiwodzko-Ramucka	Kod obszaru chronionego	PLH280052
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	Decyzja KE z 10.01.2011 r.	Wielkość obszaru chronionego [ha]	32612,78
% udział obszaru chronionego w długości JCW	16,97%	% udział obszaru chronionego w powierzchni zlewni JCW	13,41%
Przedmioty ochrony zależne od wód	3140, 3150, 3160, 3260, 6410, 7110, 7120, 7140, 7230, 91D0, 91E0, 91F0, Drepanocladus vernicosus, Liparis loeselii, Castor fiber, Lutra lutra, Emys orbicularis, Bombina bombina, Triturus cristatus, Cobitis taenia, Misgurnus fossilis, Rhodeus sericeus amarus, Leucorrhinia pectoralis, Lycaena dispar, Vertigo angustior		
Cel dla obszaru chronionego	Utrzymanie lub odtworzenie właściwego stanu ochrony. Właściwy stan ochr. chronionych w obszarze gat. ryb wymaga (wg. najbardziej wymagającego gat.): Ciągłość ekologiczna - brak sztucznych przegród wyższych niż 10 cm. EFI+ w klasie I lub II. Jakość hydromorfologiczna (śr. arytm. ocen elementów: geometria koryta, substrat denny, charakterystyka przepływu, charakter i modyfikacja brzegów, mobilność koryta, ciągłość cieku wg PN-EN 14614) <2,5. Właściwy stan ochr. twardowodnych oligo- i mezotroficznych zbiorników z podwodnymi łakami ramienic (3140) wymaga: zachowanie ilościowości i różnorodności podwodnych łak ramienicowych. Optymalnie >4 gat. ramienic. Strefa fotyczna >15 m głęb. lub do dna jez. Występowanie ramienic >5 m głęb. lub do dna jez. pH stabilne, 7-8,5. Brak gat. obcych z ew. wyjątk. dopuszczalnej moczarki kanad. Brak gat. ekspansywnych jak rogatek sztywny, rdestnica grzebieniasta, glony nitkowate. Brak dominacji sinic. Wykluczenie presji dopływu ścieków, eutrofizacji, użytkowania wędkarskiego i in. użytkowania rekreacyjnego, fragmentacji strefy brzegowej, szuwarów i litoralu, która mogłaby pogarszać parametry wody lub stan roślinności ramienicowej. --- Właściwy stan ochr. starorzeczy i naturalnych eutroficznych zbiorników wodnych (3150) wymaga: zaostrome parametry fizykochemiczne: przezroczystość (wid. krążka Secchiego) >2,5 m (w płytszych do dna), niezależnie od współczyn. Schindlera; pokrycie pleustofitów <25%, a w starorzeczach <50% pow. wody. Brak gat. obcych i inwazyjnych z ew. wyjątk. dopuszczalnej moczarki kanad. pH 6,5-7,9. Przewodnictwo <600 mikroS/cm. Brak zakwitów sinicowych. Wykluczenie presji dopływu zanieczyszczeń ze zlewni i złych form gosp. rybackiej, naturalna strefa		

brzegowa i litoral. W przypadku starorzeczy: naturalna dynamika i reżim hydrologiczny rzeki; dające możliwości powstawania nowych starorzeczy i naturalnego okresowego kontaktu z wodami rzecznyymi starorzeczy istniejących. --- Właściwy stan ochr. naturalnych, dystroficznych zbiorn. wodnych (3160) wymaga: naturalny stan hydrologii i roślinności powiązanych torfowisk; przewodnictwo <100 mikroS/cm; TDS <60 m/dm³; barwa wody: <50 mg Pt/dm³ (lub barwa wody brązowa, klarowna lub o niewielkiej mętności). pH 3-7. Brak sieci czynnych sztucznych rowów odwadniających lub doprowadzających wody spoza torfowiska; plankton z domin. gat. mikstotroficznymi i ew. sprężnic, z obecn. gat. acydofilnych, bez zakwitów sinicowych ani dominacji sinic lub okrzemek; wykluczenie intens. gosp. ryb., w szczególności nawożenia i wapnowania. --- Właściwy stan ochr. nizinnych i podgórskich rzek ze zbiorowiskami włosieniczników (3260) wymaga: wskaźnik hydromorfologiczny HQA (RHS)>50; brak nowych sztucznych piętrzeń oraz dopływu ścieków; naturalne elementy morfologiczne: odsypy boczne, meandrowe, śródkorytowe, erodujące i stabilne podcięcia brzegów, naturalne wyspy i glazy w korycie; wykluczenie zamulania dna. Wskaźniki fizykochemiczne wody w klasie I lub II. - -- Właściwy stan ochr. zmiennowilgotnych łąk trzęślicowych (6410) wymaga: zachow. zmiennowilgotnych i wilgotnych warunków siedliskowych, umożliw. jednak przynajmniej okazjonalne (niekoniecznie coroczne) koszenie. --- Właściwy stan ochr. torfowisk wysokich (7110) wymaga: bagienne, naturalne warunki wodne. Poziom wody nie głębiej niż 10 cm ppt. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. torfowisk wysokich zdegrad. lecz zdolnych do regeneracji (7110) wymaga: bagienne, naturalne warunki wodne. Poziom wody nie głębiej niż 20 cm ppt. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. torfowisk przejściowych i trzęsawisk (7140) wymaga: bagienne, naturalne warunki wodne. Poziom wody nie głębiej niż 10 cm ppt. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. górskich i nizinnych torfowisk zasadowych o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk (7230) wymaga: poziom wody w przedziale 10 cm ppt - 2 cm npt. Stabilne zasilanie wodami podziemnymi pH>7. Brak sieci rowów i kanałów melioracyjnych oraz innych elementów infrastruktury melioracyjnej odwadniających torfowisko bądź infrastruktura melioracyjna w wystarczającym stopniu „zneutralizowana” na skutek podjętych działań ochronnych (zasypywanie rowów, budowa przegród itp.). --- Właściwy stan ochr. borów i lasów bagiennych (91D0) wymaga: bagienne uwodnienie. Brak antropogenicznego odwadniania. --- Właściwy stan ochr. łągów wierzbowych, topolowych, olszowych i jesionowych (91E0) wymaga: uwodnienie (w tym, jeśli dotyczy, dynamika zalewów) normalne z punktu widzenia odpowiedniego podtypu (zbiorowiska roślinnego). Naturalny lub zrenaturalizowany charakter i reżim hydrolog. cieków, jeżeli sąsiadują z łągami. --- Właściwy stan ochr. łągowych lasów dębowo-wiązowo-jesionowych (91F0) wymaga: zalewy wodami rzecznyymi raz na kilka lat. W przypadku łągów poza zalewowymi dolinami rzecznyymi - naturalne wilgotne warunki wodne. --- Właściwy stan ochr. haczykowca błyszczącego wymaga: uwodnienie terenu (wilgotność podłoża) duże. --- Właściwy stan ochr. lipiennika Loesela wymaga: uwodnienie terenu duże. --- Właściwy stan ochr. bobra wymaga: tolerowanie działań bobrów. --- Właściwy stan ochr. wydry wymaga: bogatej bazy żerowej, pośrednio zachowania lub odtworzenia naturalnego różnicow. siedlisk ryb i płazów. --- Właściwy stan ochr. żółwia błotnego wymaga: stabilność zbiornika wodnego,

	bogactwo struktur do wygrzewania i ukrywania się (rośl. wodna, powalone drzewa, konary), obfitość bezkręgowców i drobnych kręgowców stanowią bazę pokarmową. --- Właściwy stan ochr. kumaka niż. wymaga: zachow. miejsc lęgowych, w postaci (zależnie od specyf. obszaru) stawów lub kompleksów drobnych zbiorn. wodnych o naturalnym charakterze. Brak trendu zanikania drobnych oczek wodnych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. traszki grzebieniastej wymaga: zachow. kompleksów drobnych zbiorn. wodnych o naturalnym charakterze. Brak trendu zanikania drobnych oczek wodnych w krajobrazie. --- Właściwy stan ochr. kozy wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Gdy wyst. w starorzeczach, zachow. starorzeczy w stanie natur. Gdy wyst. w rowach, obecność namulów. Gdy wyst. w jeziorach naturalność strefy brzeg. i litoralu. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%; udział >5% w zespole ryb i minogów. --- Właściwy stan ochr. piskorza wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Gdy wyst. w starorzeczach, zachow. starorzeczy w stanie natur. Gdy wyst. w rowach, obecność namulów. Gdy wyst. w jeziorach, naturalność strefy brzeg. i litoralu. Wzgl. liczebność >0,01 os./m², obecne wszystkie kat. wiekowe (ADULT, JUV, YOY) i YOY+JUV>50%; udział >3% w zespole ryb i minogów. --- Właściwy stan ochr. różanki wymaga, oprócz celu skonsolidowanego dla ryb: Zarośn. wody przez roślinność >50%. Względna liczebność małży skójkowatych >0,1 os./m². Gdy wyst. w jez. naturalność strefy litoralu i wyst. małży skójkowatych >0,1 os./m². Wzgl. liczebność >0,01 os./m², >25 osobn. <4 cm dług.; udział >20% w zespole ryb i minogów. --- Właściwy stan ochr. zalotki większej wymaga: naturalna mozaika rośl. wynurzonej i pływającej. 2 lub więcej gat. makrofitów przyjaznych zalotce. Niska antropopresja na strefę brzegową, w tym niska presja wędk., brak intens. gosp. ryb., brak odwadniania i wypływu wód zanieczyszcz., brak nowych lub odtwarzanych rowów odwadn. W miejscach wyst. >10 samców/100 m transektu; >10 wylinek/10 m². --- Właściwy stan ochr. czerwończyka nieparka wymaga: naturalne war. wodne siedliska łąkowego, lokalnie podmokłe i wilgotne, w tym jeśli dotyczy z zarośn. rowami z wyst. szczawi, ale umożliw. koszenie łąk. --- Właściwy stan ochr. poczwarówki zwężonej wymaga: w miejscach wyst. naturalne (bezwzgl. domin. wilgotne lub mokre kl. II-III wg Killeena i Moorkensa) war. wodne.		
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst.: Wymagania siedlisk i gat.		
Nazwa obszaru chronionego	Galwica	Kod obszaru chronionego	REZ314
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	M. P. z 1958 r. Nr 14, poz. 89	Wielkość obszaru chronionego [ha]	94,57
% udział obszaru chronionego w długości JCW		% udział obszaru chronionego w powierzchni zlewni JCW	0,28%
Przedmioty ochrony zależne od wód	Torfowisko wysokie, torfowiska przejściowe, bór bagienny, brzeziny bagienne, olsy.		
Cel dla obszaru chronionego	Zachowanie pierwotnej roślinności torfowiskowej z licznymi rzadkimi gatunkami oraz ochrona miejsc lęgowych ptactwa błotnego i wodnego [wymaga: zachow. lub odtworz. bagiennych war. wodnych].		
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst.: Uzn. rez.		
Nazwa obszaru chronionego	Sołtysek	Kod obszaru chronionego	REZ905
Podstawa prawna utworzenia obszaru chronionego	M. P. z 1969 r. Nr 36, poz. 293	Wielkość obszaru chronionego [ha]	9,93
% udział obszaru chronionego w		% udział obszaru chronionego w	0,03%

długości JCW		powierzchni zlewni JCW		
Przedmioty ochrony zależne od wód	Torfowisko pojeziorne, brzezina bagienna, łożowiska, ols torfowcowy, chamedafne północna.			
Cel dla obszaru chronionego	Zachowanie stanowiska modrzewnicy północnej (Chamaedaphne calyculata) [wymaga zachow. lub przywrócenia bagiennych war. wodnych torfowiska].			
Uwagi dotyczące obszaru chronionego	Cel na podst.: Uzn. rez.			
Działania z aktualizacji programu wodno-środowiskowego				
Działania podstawowe				
Nazwa działania	Zakres rzeczowy	Koszt działania [tys. PLN]	Jednostka odpowiedzialna za realizację	Termin realizacji
1. modernizacja oczyszczalni ścieków Szczytno	modernizacja części osadowej oczyszczalni	23400,00	gmina Szczytno	IV kw. 2020
2. budowa sieci kanalizacyjnej w aglomeracji Szczytno	budowa 2,28 km sieci kanalizacyjnej	582,08	gmina Szczytno	IV kw. 2018
3. objęcie nadzorem sanitarnym wody w kąpielisku i wykonanie oceny jakości wody	opracowanie oceny jakości wody w kąpielisku	0,00	PPIS	działanie ciągłe
4. budowa nowych zbiorników bezodpływowych oraz remont istniejących	budowa nowych zbiorników bezodpływowych oraz remont istniejących - 523 szt	2092,77	właściciel	działanie ciągłe
5. regularny wywóz nieczystości płynnych	regularny wywóz nieczystości płynnych	0,00	właściciel	działanie ciągłe

Źródło danych: Baza danych RZGW „Plan gospodarki wodami”.

Wody powierzchniowe

Na terenie objętym projektem planu (oraz w strefie 100 m od granic obszaru planu) za wyjątkiem jeziora Sasek Wielki - nie są zlokalizowane żadne zbiorniki wodne – dotyczy to zarówno jezior jak i rzek. Teren opracowania od strony południowo zachodniej sąsiaduje z dużym zbiornikiem wodnym – Jezioro Sasek Wielki. Odległość granic opracowania od linii brzegowej jeziora – około 64 m. **Zastosowano odległość ochronną od zbiornika wodnego (j. Sasek Wielki) – 100 m od linii brzegowej z zakazem zabudowy.**

W planie uwzględniono ustalenia Uchwały Nr XX/470/16 Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego z dnia 27 września 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

Ponadto w ramach prac analitycznych przeprowadzono inwentaryzację wszystkich obszarów podmokłych lub predysponowanych do zakwalifikowania jako zbiorniki wodne w odległości do 100m od granic opracowania. Do inwentaryzacji zaliczono dwa obszary obniżenia terenu – jedno na północ od granic opracowania a drugie na południe.

Ryc.9. Położenie analizowanych terenów w sąsiedztwie pod kątem inwentaryzacji zbiorników wodnych.

Ryc.10. Teren oznaczony nr 1 – suchy teren zieleni naturalnej – możliwe okresowe podmokłości.

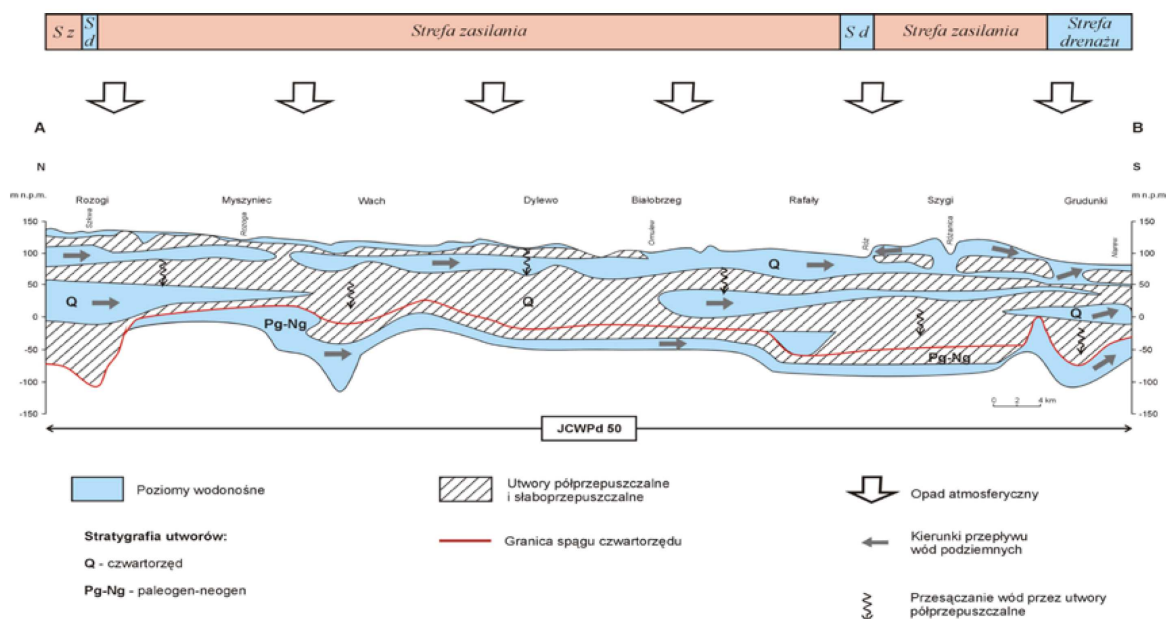
Ryc.11. Teren oznaczony nr 2 – suchy teren zieleni naturalnej – możliwe okresowe podmokłości, jest to szczytowy fragment melioracji odprowadzającej wody spływowe z pól w kierunku południowym do lokalnego obszaru podmokłego w strefie ponad 100 m od granic opracowania.

Zgodnie z Raportem o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2017 r. – jezioro **Sasek Wielki** leży około 7 km na północny zachód od Szczytna, na terenie gmin Dźwierzuty i Szczytno (powiat szczycieński). Środkowa część zachodniego brzegu graniczy z gminą Pasym. Sasek Wielki jest dużym (869,3 ha) i głębokim (38,0 m), typowo rynnowym zbiornikiem, rozciągniętym z północy na południe. Linia brzegowa jest silnie rozwinięta, rzeźba dna urozmaicona. Brzegi na ogół są wysokie i strome, tylko miejscami niskie lub łagodnie nachylone. Jezioro zasilane jest wodami kilku dopływów, z których największy dopływa z północy, z okolic Dźwierzut. Z południowej części akwenu wypływa Sawica (lokalna nazwa – Saska). W zlewni całkowitej jeziora, o powierzchni 160 km², dominują grunty orne. Większe miejscowości położone na jej terenie to: Dźwierzuty, Linowo i Trelkowo. W bezpośrednim otoczeniu jeziora, od strony zachodniej i południowej, występują głównie lasy, od strony wschodniej – tereny rolne. Jezioro Sasek Wielki jest użytkowane rekreacyjnie. Nad jeziorem znajdują się dwa ośrodki wypoczynkowe (Sasek i Osada Chris Camp w miejscowości Kobyłocha), kilka gospodarstw agroturystycznych i liczna zabudowa letniskowa. Miejscowości leżące nad jeziorem – Dźwierzuty, Linowo i Dąbrowa – są w większości skanalizowane. Na pozostałych terenach wokół jeziora gospodarka ściekowa oparta jest na zbiornikach bezodpływowych. Jezioro nie przyjmuje bezpośrednio zanieczyszczeń ze źródeł punktowych. Do dopływu jeziora (ok. 0,8 km powyżej jeziora) odprowadzane są ścieki z oczyszczalni w Dźwierzutach (blisko 340 m³/d, wg. informacji o korzystaniu ze środowiska za 2017 r.). W 2017 roku jezioro Sasek Wielki było badane w ramach monitoringu diagnostycznego i operacyjnego. Klasyfikacja stanu ekologicznego jeziora Sasek Wielki w oparciu o elementy biologiczne, fizykochemiczne i hydromorfologiczne, z pominięciem wskaźnika tlenowego, wskazywała na **stan ekologiczny dobry** (II klasa jakości wód). **Stan chemiczny** oceniono jako **poniżej dobrego** ze względu na przekroczenia środowiskowych norm jakości dla bromowanych difenyloeterów oraz heptachloru i epoksydu heptachloru, badanych w rybach. **Stan jednolitej części wód – jezioro Sasek Wielki – oceniono jako zły.**

Wody podziemne

Zgodnie z podziałem regionalnym na jednostki hydrogeologiczne (Paczyński, 1995) obszar opracowania znajduje się w obrębie regionu I – mazowieckiego. W celu lepszej ochrony, gospodarowania i poprawy stanu wód podziemnych wydzielono jednostkowe obszary – tzw. Jednolite Części Wód Podziemnych (JCWPd). Teren opracowania znajduje się w granicach JCWPd nr 50 (Paczyński, Sadurski, 2008 podział na 172 części).

W obrębie JCWPd 50 wyróżniono dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe i paleogeńsko- neogeńskie. W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego wyróżniono trzy poziomy wodonośne o nieciągłym rozprzestrzenieniu, rozdzielone utworami słabo przepuszczalnymi. Zasilanie utworów czwartorzędu odbywa się poprzez infiltrację wód opadowych w strefach wododziałowych, które w dużej zgodności pokrywają się z granicami jednostki. Przepływ wód podziemnych odbywa się kierunku większych rzek, którymi w tej jednostce są: Szkwa, Rozoga, Omulew, Róż, Różanica, Orzyc i Pełta. Lokalne systemy krążenia wód podziemnych determinowane są przez dopływy Narwi, jednakże występowanie znacznej ilości jezior w tym rejonie sprawia, że przepływ wód podziemnych wymuszony jest także drenującym charakterem największych jezior. Przepływ wód odbywa się generalnie w kierunku południowo- wschodnim, ku głównej bazie drenażu, którą jest Narew. Poziom ten jest bardzo powszechnie eksploatowany na potrzeby bytowo – gospodarcze. Zalegające niżej poziomy wodonośne zasilane są na drodze przesączania wód przez utwory trudnoprzepuszczalne poziomu izolującego, a przy jego braku – zasilanie jest bezpośrednie z wyżej leżącego poziomu. Istotną rolę w zasilaniu niżej zalegających poziomów odgrywają również okna hydrogeologiczne. Piętro **paleogeńsko-neogeńskie** nie zachowuje ciągłości w obrębie całej jednostki, ponadto wykazuje znaczne zróżnicowanie pod względem głębokości występowania i miąższości warstw. Piętro to zasilany jest na drodze przesączania wód przez utwory trudnoprzepuszczalne, a jego bazą drenażu, podobnie jak płytszych poziomów czwartorzędowych jest Narew.

Ryc.12. graficzne przedstawienie stref drenażu i zasilania w obrębie JCWP nr 50. Źródło – karta informacyjna JCWPd nr 50.

Wg Mapy Hydrogeologicznej Polski 1:200 000 z 1985 roku arkusz Olsztyn w rejonie miejscowości Dźwierzuty pierwszy użytkowy poziom wodonośny zalega na głębokości do 30 metrów poniżej powierzchni terenu. Potencjalna wydajność pojedynczej studni wynosi około 30 - 70 m³/godz. Brak jest izolacji pierwszego poziomu wodonośnego lub utwory są półprzepuszczalne. Utwory powierzchniowe są półprzepuszczalne lub przepuszczalne. Istnieje potencjalne zagrożenie zanieczyszczenia wód podziemnych ze względu na możliwość wystąpienia tzw. „okien hydrogeologicznych”.

CHARAKTERYSTYKA JCWPd	
Nazwa/numer JCWPd	50
Kod JCWPd	PLGW200050
Powierzchnia JCWPd [km ²]	6246,80
Obszar dorzecza	Wisła
Region wodny	Środkowej Wisły
RZGW	RZGW w Warszawie
RDOŚ	RDOŚ w Warszawie, RDOŚ w Olsztynie, RDOŚ w Białymstoku
WZMIUW	Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Warszawie, Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Olsztynie, Wojewódzki Zarząd Melioracji i Urządzeń Wodnych w Białymstoku
Województwo	14 (MAZOWIECKIE), 20 (PODLASKIE), 28 (WARMIŃSKO-MAZURSKIE)
Powiat	1402 (ciechanowski), 1411 (makowski), 1413 (mławski), 1415 (ostrołęcki), 1422 (przasnyski), 1424 (pułtusi), 1435 (wyszkowski), 1461 (Ostrołęka), 2007 (łomżyński), 2803 (działdowski), 2811 (nidzicki), 2814 (olsztyński), 2816 (piski), 2817 (szczycieński)
Gmina	140204_2 (Gołymín-Ośrodek), 140205_2 (Grudusk), 140207_2 (Opinogóra Górna), 140208_2 (Regimin), 140209_2 (Sońsk), 141101_1 (Maków Mazowiecki), 141102_2 (Czerwonka), 141103_2 (Karniewo), 141104_2 (Krasnosielc), 141105_2 (Młynarze), 141106_2 (Płoniawy-Bramura), 141107_3 (Różan), 141108_2 (Rzewnie), 141109_2 (Sypniewo), 141110_2 (Szelków), 141302_2 (Dzierzgowo), 141308_2 (Szydłowo), 141309_2 (Wieczfnia Kościelna), 141501_2 (Baranowo), 141502_2 (Czarnia), 141504_2 (Goworowo), 141505_2 (Kadzidło), 141506_2 (Lelis), 141507_2 (Łyse), 141508_3 (Myszyniec), 141509_2 (Olszewo-Borki), 141510_2 (Rzekuń), 142201_1 (Przasnysz), 142202_3 (Chorzele), 142203_2 (Czernice Borowe), 142204_2 (Jednoróżec), 142205_2 (Krasne), 142206_2 (Krzynowłoga Mała), 142207_2 (Przasnysz), 142401_2 (Gzy), 142402_2 (Obryte), 142404_3 (Pułtusk), 142405_2 (Świercze), 142406_2 (Winnica), 143502_2 (Długosiodło), 143503_2 (Rząśnik), 146101_1 (Ostrołęka), 200703_2 (Miastkowo), 200704_3 (Nowogród), 200709_2 (Zbójna), 280303_2 (Iłowo-Osada), 281101_2 (Janowiec Kościelny), 281102_2 (Janowo), 281103_2 (Kozłowo), 281104_3 (Nidzica), 281409_3 (Olsztynek), 281410_2 (Purda), 281603_3 (Pisz), 281701_1 (Szczytno), 281702_2 (Dźwierzuty), 281703_2 (Jedwabno), 281704_3 (Pasym), 281705_2 (Rozogi), 281706_2 (Szczytno), 281707_2 (Świątajno), 281708_2 (Wielbark)
Inne informacje/dane dotyczące JCWPd	

Powiązanie JCWPd z JCWP (w rozumieniu ekosystemu zależnego od wód podziemnych) - kody powiązanych JCWP			
JCW rzeczne	RW2000172654292, RW2000172658529, RW200017265789, RW2000172658569, RW2000182654172, RW2000172651852, RW2000182654189, RW2000172658329, RW200017265949, RW200017265132, RW200017265149, RW200017265456, RW200017265474, RW2000172655369, RW200017265449, RW20001		
JCW przybrzeżne			
JCW przejściowe			
JCW jeziorne	LW30284		
Ocena stanu JCW			
Ocena stanu 2012	Stan chemiczny	dobry	
	Stan ilościowy	dobry	
	Stan (ogólny)	dobry	
JCWPd wg podziału obowiązującego w I cyklu planistycznym	50, 51		
Presje antropogeniczne na stan wód			
Przyczyna stanu słabego	-		
Rodzaj użytkowania części wód	rolniczy		
Presje/oddziaływania i zagrożenia antropogeniczne			
Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego	niezagrożona		
Obszary chronione wymienione w zał. IV RDW			
Obszary wyznaczone na mocy art. 7 do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi	TAK		
Obszary przeznaczone o ochrony siedlisk lub gatunków, gdzie utrzymanie lub poprawa stanu jest ważnym czynnikiem w ich ochronie	Rezerваты: Świńskie Bagno, Torfowisko Karaska, Mingos, Podgórze, Zwierzyniec, Olsy Płoszyckie, Koniuszanka I, Koniuszanka II, Surowe, Małga, Galwica, Kulka, Dęby Napiwodzkie, Czarny Kąt, Kaniston, Czarnia, Sołtysek; Sieć Natura 2000 - specjalne obszary ochrony siedlisk: PLH200020 Mokradła Kolneńskie i Kurpiowskie, PLH280052 Ostoja Napiwodzko-Ramucka, PLH140046 Bory bagienne i torfowiska Karaska, PLH140046 Bory Chrobotkowe Karaska, PLH140049 Myszyńskie Bory Sasankowe, PLH140052 Zachodniokurpiowskie Bory Sasankowe, PLH200004 Ostoja Narwiańska, PLH280048 Ostoja Piska; Sieć Natura 2000 - obszary specjalnej ochrony ptaków: PLB140014 Dolina Dolnej Narwi, PLB280007 Puszcza Napiwodzko-Ramucka, PLB140005 Doliny Omulwi i Płodownicy, PLB280008 Puszcza Piska		
CEL ŚRODOWISKOWY DLA JCWPd		dobry stan chemiczny	dobry stan ilościowy
Typ odstępstwa		brak	
Termin osiągnięcia celów środowiskowych		2015	
Uzasadnienie odstępstwa		nie dotyczy	
Wymagania dla elementów fizykochemicznych	Podstawa wymagania	Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych (Dz. U. z 2008r. Nr 143 poz. 896)	
	Parametry charakteryzujące cel środowiskowy	Odczyn pH	6.5-9.5
		Ogólny węgiel organiczny (mgC/l)	10
		Przewodność elektrolityczna w 20°C (uS/cm)	2500

	Temperatura (°C)	16
	Tlen rozpuszczony (mg/l)	< 0.5
	Amonowy jon (mgNH ₄ /L)	1.5
	Antymon ^H (mgSb/l)	0.005
	Arsen ^H (mgAs/l)	0.02
	Azotany ^H (mgNO ₃ /l)	50
	Azotyny ^H (mgNO ₂ /l)	0.5
	Bar (mgBa/l)	0.7
	Beryl (mgBe/l)	0.1
	Bor ^H (mgB/l)	1
	Chlorki (mgCl/l)	250
	Chrom ^H (mgCr/l)	0.05
	Cyjanki wolne ^H (mgCN/l)	0.05
	Cyna (mgSn/l)	0.2
	Cynk (mgZn/l)	1
	Fluorki ^H (mgF/l)	1.5
	Fosforany (mgPO ₄ /l)	1
	Glin ^H (mgAl/l)	0.2
	Kadm ^H (mgCd/l)	0.005
	Kobalt (mgCo/l)	0.2
	Magnez (mgMg/l)	100
	Mangan (mgMn/l)	1
	Miedź (mgCu/l)	0.2
	Molibden (mgMo/l)	0.02
	Nikiel ^H (mgNi/l)	0.02
	Ołów ^H (mgPb/l)	0.1
	Potas (mgK/l)	15
	Rtęć (mgHg/l)	0.001
	Selen (mgSe/l)	0.01
	Siarczany (mgSO ₄ /l)	250
	Sód (mgNa/l)	200
	Srebro (mgAg/l)	0.1
	Tal (mgTl/l)	0.02
	Tytan (mgTi/l)	0.1
	Uran (mgU/l)	0.03
	Wanad mgV/l)	0.05
	Wapń (mgCa/l)	200
	Wodorowęglany (mgHCO ₃ /l)	500
	Żelazo (mgFe/l)	5
	AOX - adsorbowane związki chloroorganiczne (mgCl/l)	0.06
	Benzo(a)piren (mg/l)	0,00003
	Benzen (mg/l)	0.01
	BTX - lotne węglowodory aromatyczne (mg/l)	0.1
	Fenole (mg/l)	0.01
	Substancje ropopochodne ^H (mg/l)	0.3
	Pestycydy ^H (mg/l)	0.0001
	Suma pestycydów ^H (mg/l)	0.0005
	Substancje powierzchniowo czynne anionowe (mg/l)	0.5
	Substancje powierzchniowo czynne anionowe i niejonowe (mg/l)	0.5
	Tetrachloroeten ^H (mg/l)	0.05
	Trichloroeten ^H (mg/l)	0.05
	WWA ^H - wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne (mg/l)	0.0003

Cel środowiskowy dla JCWPd przeznaczonych do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia		jakość wody do spożycia nie powinna ulegać pogorszeniu		
Działania z aktualizacji programu wodno-środowiskowego				
Działania podstawowe				
Nazwa działania	Zakres rzeczowy	Koszt działania [tys. PLN]	Jednostka odpowiedzialna za realizację	Termin realizacji
1. coroczne raportowanie pomiarów ilości eksploataowanych wód podziemnych przez właściciela/użytkownika ujęcia	wykonanie rocznego raportu i badań z prowadzonych pomiarów dla każdego ujęcia w tym dla każdej jego studni z przekazaniem do organu właściwego do wydania pozwolenia	2520,00	właściciel/użytkownik obiektu	działanie ciągłe
Działania uzupełniające				
Nazwa działania	Zakres rzeczowy	Koszt działania [tys. PLN]	Jednostka odpowiedzialna za realizację	Termin realizacji

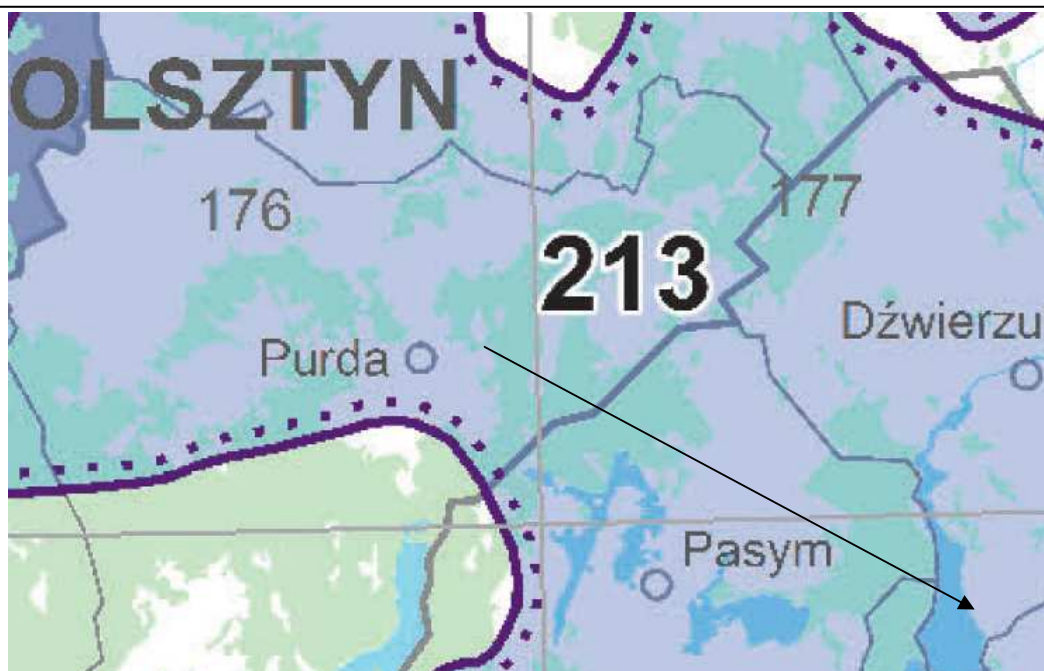
Źródło danych: Baza danych RZGW „Plan gospodarki wodami”.

Jakość wód podziemnych

Wody głównego użytkowego poziomu wodonośnego występującego w utworach czwartorzędowych są dobrej jakości. Zawartość większości składników mieści się w granicach dopuszczalnych stężeń dla wód do picia. Są to wody średnio twarde i twarde. Mineralizacja wód, określona na podstawie zawartości suchej pozostałości, zmienia się od 200 do 500 mg/dm³. Wśród anionów dominuje jon wodorowęglanowy HCO₃⁻⁻⁻, natomiast wśród kationów – jon wapnia Ca²⁺.

GZWP

Omawiany obszar leży w obrębie czwartorzędowego zbiornika wód podziemnych – GZWP 213 Olsztyn.

Ryc. 13. Mapa tematyczna – lokalizacja obszaru opracowania na tle granic GZWP 213 Olsztyn.
Źródło danych – PSH – Mapa GZWP.

Główny Zbiornik Wód Podziemnych (GZWP) oraz Lokalne Zbiorniki Wód Podziemnych (LZWP)

Główne zbiorniki wód podziemnych to struktury geologiczne zasobne w wodę, które stanowią lub mogą stanowić w przyszłości strategiczne zasoby wód podziemnych do zaopatrzenia ludności i podstawowych gałęzi gospodarki, wymagających wody wysokiej jakości. Zgodnie z umownymi kryteriami wydzielania, ze względu na wysoką jakość wód, zasobność i potencjalną produktywność, GZWP stanowią najcenniejsze fragmenty jednostek hydrostrukturalnych i systemów wodonośnych, wymagające szczególnej ochrony stanu chemicznego i ilościowego wód podziemnych oraz kontroli zarządzania zasobami, z zachowaniem priorytetu dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę do spożycia i zaspokojenia niezbędnych potrzeb gospodarczych. W tym zakresie należy uznać, że cele ochrony GZWP wykraczają poza ogólne cele Ramowej Dyrektywy Wodnej, która nie precyzuje takiego priorytetu w sytuacji zagrożenia deficytem zasobów wód podziemnych w wyniku konfliktu potrzeb wodnych, środowiskowych i społeczno-gospodarczych. Wysokie wymagania ochrony ilościowej i jakościowej GZWP wynikają zatem z ich szczególnego statusu, co powinny uwzględniać wskazania ochronne indywidualnie ustalone dla poszczególnych zbiorników, a także powszechnie obowiązujące programy działań ochrony wód podziemnych, zgodne z celami Ramowej Dyrektywy Wodnej (FDW) i wynikające z krajowych przepisów prawnych. W latach 2009 – 2016 wykonano stosowne dokumentacje hydrogeologiczne opisujące i kwalifikujące GZWP i LZWP na terenie całej Polski.

Zgodnie z definicjami Główny zbiornik wód podziemnych (GZWP) to zespół przepuszczalnych utworów wodonośnych o znaczeniu użytkowym, którego granice są określone parametrami hydrogeologicznymi lub warunkami hydrodynamicznymi oraz warunkami formowania się zasobów wód podziemnych, wydzielony ze względu na jego szczególne znaczenie dla obecnego i perspektywicznego zaopatrzenia w wodę, spełniający określone kryteria ilościowe i jakościowe: wydajność potencjalnego otworu studziennego powyżej 70 m³/h, wydajność ujęcia powyżej

10 000 m³/d, wodoprzewodność warstwy wodonośnej wyższa niż 10 m²/h, woda nadająca się do zaopatrzenia ludności w stanie surowym lub po jej ewentualnym prostym uzdatnieniu przy pomocy stosowanych obecnie i uzasadnionych ekonomicznie technologii. W obszarach deficytowych w wodę kryteria ilościowe przyjęte dla GZWP mogą być niższe, lecz wyróżniające zbiornik o znaczeniu praktycznym na tle ogólnie mniej korzystnych warunków hydrogeologicznych. Natomiast Lokalny zbiornik wód podziemnych (LZWP) to zespół przepuszczalnych utworów wodonośnych o znaczeniu użytkowym i o dobrej jakości wód podziemnych, którego granice są określone parametrami hydrogeologicznymi lub warunkami hydrodynamicznymi oraz warunkami formowania się zasobów wód podziemnych, pozwalający na zaspokojenie potencjalnych lokalnych potrzeb wodnych, niespełniający podstawowych kryteriów ilościowych GZWP.

Obszar opracowania położony jest w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) – 213 Olsztyn. Zbiornik nr 213 został udokumentowany w wyniku szczegółowego rozpoznania hydrogeologicznego (Nowakowski i in., 2007). Jego granice uległy zmianom w stosunku do wyznaczonych w opracowaniu Kleczkowskiego (1990). Szacunkowe zasoby dyspozycyjne tego zbiornika wynoszą 290 tys. m³/d.

Analizując czynniki sozologiczne, w tym: dobrą izolację poziomów wodonośnych na przeważającej części obszaru, liczebność, wielkość oraz przestrzenne rozmieszczenie ognisk zanieczyszczeń, można stwierdzić, że przy obecnym sposobie zagospodarowania terenu jakość wód podziemnych na opisywanym obszarze, poza rejonem większych miejscowości, jest zagrożona w niewielkim stopniu. Wszelkie zainwestowanie mogące potencjalnie oddziaływać na wody podziemne należy szczegółowo przeanalizować pod kątem możliwych oddziaływań na te wody.

Podsumowując dział wód w obrębie projektu planu należy stwierdzić:

- Wody podziemne są dobrze chronione przed ewentualnymi zanieczyszczeniami chemiczno / biologicznymi – zgodnie z mapą Geośrodowiskową arkusz Szczytno – stopień zagrożenia głównego poziomu użytkowego wód podziemnych jest niski,
- w odniesieniu do wód powierzchniowych kluczowym jest ujmowanie wszelkich zanieczyszczonych wód oraz odcieków w zbiorcze systemy kanalizacji zarówno sanitarnej jak i deszczowej. Ścieki bytowo - gospodarcze powinny być odprowadzane systemem kanalizacji sanitarnej (tłocznej / grawitacyjnej), a deszczowe odprowadzane do systemu kanalizacji deszczowej z odpowiednio dobranymi urządzeniami podczyszczającymi.
- ze względu na budowę geologiczną dopuszczalne jest w zakresie kanalizacji sanitarnej, wykorzystywanie do celów gromadzenia ścieków, szczelnych, atestowanych zbiorników na nieczystości płynne. Zaleca się jednak jako preferowane, używanie zbiorników z tworzyw sztucznych (kilku płaszczyzowych), a rezygnację z prefabrykatów betonowych jako bardziej narażonych na ewentualne przeciekanie (ze względu na słabą jakość montażu, wpływ warunków geologicznych i klimatycznych - utwory spójne które to podczas mrozów "pęcznieją" co może powodować negatywny wpływ na zbiorniki betonowe).
- obszar opracowania znajduje się w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) – 213 Olsztyn.

- należy także wprowadzić zakaz wprowadzania szkodliwych substancji do gleby - ze względu na możliwość przenikania substancji chemicznych do wód podziemnych.
- *zapisy projektu spełniają cele środowiskowe dla jednolitych części wód podziemnych w tym realizują cele zapobiegania lub ograniczania wprowadzania do wód zanieczyszczeń oraz zapobiegania pogorszeniu ich stanu.*

2.4. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Dla terenu objętego opracowaniem w celu określenia struktury oraz stanu środowiska naturalnego zastosowano metodę polegającą na wykorzystaniu dostępnych materiałów źródłowych (wymienionych w pkt. 14 niniejszej *Prognozy*) oraz wizytacjach terenowych. Badania terenowe wykonywane były w okresie od lipca 2020 r. do listopada 2020 r. Łącznie przeprowadzono 5 kontroli terenowych w różnych przedziałach czasowych.

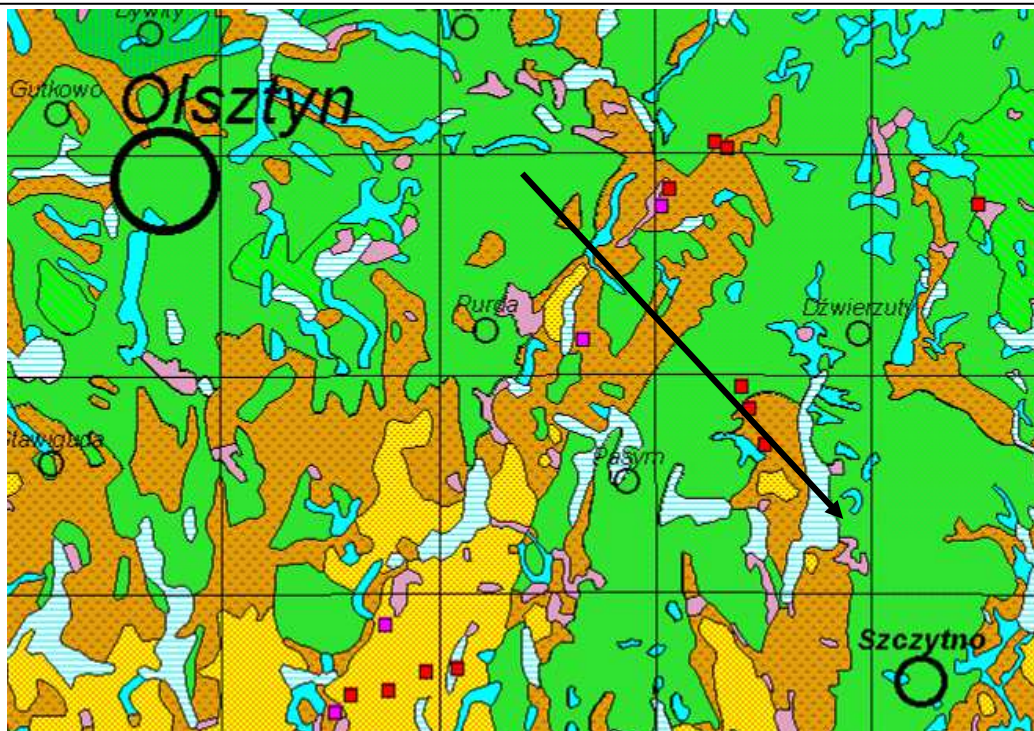
Na podstawie powyższej metodyki opracowano opis struktury obecnego stanu środowiska przyrodniczego przedstawiony poniżej. Opis ten podzielono na dwa oddzielne elementy tj. świat roślin oraz świat zwierząt.

Flora

Pod względem geobotanicznym przedmiotowy obszar gminy leży w Prowincji Środkowoeuropejskiej, Dziale Północnym Mazursko - Białoruskim, Krainie Mazurskiej, w Okręgu Olsztyńsko - szczytnowskim, Podokręgu Pasymsko - Szczytnowskim.

Pod pojęciem potencjalnej roślinności naturalnej należy rozumieć hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska.

Zgodnie z tak przyjętą definicją, na badanym obszarze, wyróżniono dominujący powierzchniowo rodzaj potencjalnej roślinności naturalnej - Grąd subkontynentalny, odmiana subborealna, seria uboga (22).

Ryc. 14. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa poglądowa w skali 1: 300 000, arkusz 1 Pojezierze Mazurskie i Pojezierze Litewskie, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r., oznaczenia na mapie dot. obszaru objętego projektem planu: 22 – Grąd subkontynentalny, odmiana subborealna, seria uboga)

Przedmiotowy obszar w całości stanowi teren upraw rolnych. Na przeważającym obszarze roślinność ogranicza się do upraw rolnych. Brak drzew i zakrzewień. Z zieleni niskiej na obrzeżach pól dominują różne gatunki traw, poza tym występują tu takie gatunki roślin jak: mak polny (*Papaver rhoeas*), babka zwyczajna (*Plantago major*), babka lancetowata (*P. lanceolata*), rukiwnik wschodni (*Bunias orientalis*), pszeniec gajowy (*Melampyrum nemorosum*), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), koniczyna polna (*Trifolium arvense*), koniczyna biała (*T. repens*), koniczyna łąkowa (*T. pratense*), jastrzębiec kosmaczek (*Hieracium pilosella*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), bniec biały (*Melandrium album*), bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), przymiotno białe (*Erigeron annuus*), świerzbica polna (*Knautia arvensis*), pokrzywa zwyczajna (*Urtica dioica*), mietlica pospolita (*Agrostis capillaris*), wyczyniec łąkowy (*Alopecurus pratensis*), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata*), lepiężnik biały (*Petasites albus*), dziurawiec zwyczajny (*Hypericum perforatum*).

Fauna

Z obserwowanej awifauny na terenie badanego obszaru oraz w jego sąsiedztwie odnotowano występowanie m.in. bogatki (*Parus major*), modraszki zwyczajnej (*Cyanistes caeruleus*), sroki (*Pica pica*), mazurków (*Passer montanus*), potrzaszczę (*Emberiza calandra*), sierpówki (*Streptopelia decaocto*), kosy (*Turdus merula*), pliszkę siwą (*Motacilla alba*), gile zwyczajne (*Pyrrhula pyrrhula*), sójki zwyczajne (*Garrulus glandarius*), dzwonek zwyczajny (*Chloris chloris*), zięba zwyczajna (*Fringilla coelebs*), pleszka zwyczajna (*Phoenicurus phoenicurus*), kowalik zwyczajny (*Sitta europaea*).

Ponadto obserwowano przelatującą w stronę jeziora czapłę siwą (*Ardea cinerea*), oraz łabędzie nieme (*Cygnus olor*) i żurawie (*Grus grus*). Z danych przestrzennych odnośnie obszaru NATURA 2000 Puszcza Napiwodzko – Ramucka PLB 280007 – szczególnie z opracowania pn. „INWENTARYZACJA ORNITOLOGICZNA OBSZARU SPECJALNEJ OCHRONY PTAKÓW NATURA 2000 PLB 280007 PUSZCZA NAPIWODZKO-RAMUCKA – 2012 autorstwa **Arkadiusz Sikora, Andrzej Górski, Marian Szymkiewicz, Grzegorz Neubauer, Grzegorz Kłębukowski, Sabina Zawadzka**. Wynika że w sąsiedztwie bezpośrednim obszaru planu nie obserwowano siedlisk gatunków priorytetowych dla w/w obszaru chronionego. Po drugiej stronie jeziora Sasek Wielki (około 2,5 km do granic opracowania) występują stanowiska gatunków chronionych w tym bielika i innych przedstawicieli gatunków ptaków drapieżnych.

Podczas w/w inwentaryzacji autorzy stwierdzili że najczęściej obserwowanymi zagrożeniami dla gatunków chronionych była „wycinka lasów (29,5% wszystkich zagrożeń) i usuwanie martwych oraz umierających drzew (13,5%). Obydwa rodzaje tych zagrożeń dotyczą gospodarki leśnej i stanowią łącznie 43% wszystkich zagrożeń. W dalszej kolejności obserwatorzy zidentyfikowali jako istotne zmiany sposobów użytkowania na gruntach rolnych (13,3%), sporty wodne i różne formy czynnego wypoczynku uprawiane w plenerze nad brzegami jezior, w tym w szczególności wędkarstwo (13,1%), inne formy polowania, łowienia ryb i kolekcjonowania (5,9%), wydeptywanie, nadmierne użytkowanie (5,9%) oraz koszenie, ścinanie (4,7%). Pozostałe rodzaje zagrożeń (24) występowały w ilości poniżej 2% i mają mniejsze znaczenie”.

Tabela Rodzaje zagrożeń dla poszczególnych gatunków ptaków w OSO Puszcza Napiwodzko-Ramucka. Zapis „inne” w rubryce Gatunek oznacza, że zagrożenie dotyczy również innych, niewymienionych tutaj gatunków [źródło: „INWENTARYZACJA ORNITOLOGICZNA OBSZARU SPECJALNEJ OCHRONY PTAKÓW NATURA 2000 PLB 280007 PUSZCZA NAPIWODZKO-RAMUCKA – 2012 autorstwa **Arkadiusz Sikora, Andrzej Górski, Marian Szymkiewicz, Grzegorz Neubauer, Grzegorz Kłębukowski, Sabina Zawadzka**.]

zagrożenie		gatunki, których dotyczy	środowisko
kod	opis		
164	wycinka lasu	włochatka, orlik krzykliwy, gągoł, bocian czarny, siniak, łabędź krzykliwy, dzięcioły czarny i średni, dzięciołek, muchołówki białoszyja i mała, kobuz, bielik, kania czarna, trzmielojad, rybołów, inne	leśne
166	usuwanie martwych i umierających drzew	siniak, gągoł, dzięcioły czarny, zielony i średni, muchołówka mała, nurogęś, inne	leśne
101	zmiana sposobu uprawy	bocian biały, derkacz, kszczyk, kropiatka, jarzębatka	otwarte
620	sporty wodne i różne formy czynnego wypoczynku, uprawiane w plenerze nad brzegami jezior (wędkarstwo)	zimirdek, puchacz, gągoł, bąk, błotniak stawowy, kszczyk, łabędź krzykliwy, żuraw, kania czarna i ruda, perkoz dwuczuby	wodne
290	inne formy polowania, łowienia ryb i kolekcjonowania, nie wymienione powyżej	orlik krzykliwy, bielik, gągoł, kormoran, perkoz dwuczuby, zielonka, samotnik, inne	wodne, leśne
720	wydeptywanie, nadmierne użytkowanie	żuraw	leśne, otwarte

zagrożenie		gatunki, których dotyczy	środowisko
kod	opis		
102	koszenie, ścinanie	derkacz	otwarte
230	polowanie (łowiectwo)	bielik, orlik krzykliwy, krakwa, gągoł, kszysk, żuraw, rybołów	wodne, leśne
800	zasypywanie terenu, melioracje i osuszanie – ogólnie	żuraw	leśne, otwarte
801	melioracje, zasypywanie	zimoredek, derkacz	otwarte
810	odwadnianie	samotnik, kropiatka	leśne, wodne
403	zabudowa rozproszona	bocian biały, błotniak stawowy, derkacz, gąsiorek, inne	otwarte
409	inne typy zabudowy	żuraw, gąsiorek, dzięcioł zielony, inne	otwarte
850	modyfikowanie funkcjonowania wód – ogólnie	krakwa, rybitwa czarna, błotniak stawowy, brzęczka, zielonka,	wodne
920	wyschnięcie	żuraw	leśne, otwarte
952	eutrofizacja	perkoz dwuczuby	wodne
190	sukcesja roślinności drzewiastej i krzewiastej na łąkach w kierunku lasu	orlik krzykliwy, bocian biały, derkacz	otwarte
490	inne rodzaje aktywności człowieka związane z urbanizacją, przemysłem etc.	krętogłów, gąsiorek, inne	otwarte
860	składowanie śmieci	inne	leśne, otwarte
424	inne odpady	inne	leśne, otwarte
710	uciążliwy hałas	bąk, żuraw	leśne, otwarte, wodne
420	odpady, ścieki	inne	wodne
421	pozbywanie się odpadów z gospodarstw domowych	żuraw	otwarte
530	usprawniony dostęp do obszaru	inne	leśne, otwarte, wodne
623	pojazdy zmotoryzowane, przejazdy ciągników i samochodów, płoszenie	cietrzew	leśne, otwarte
150	restrukturyzacja rolnictwa		
160	gospodarka leśna – ogólnie	orlik krzykliwy, lelek – zaniechanie stosowania rębni zupełnej	leśne
162	sztuczne plantacje	orlik krzykliwy	leśne
853	rozbiórka tam bobrowych	żuraw	leśne

W powyższej tabeli zagrożeń zaznaczono kolorem czerwonym te zagrożenia, które mogą występować podczas realizowania zapisów planu. Przeciwdziałaniem dla właśnie rozpraszaniu zabudów jest tworzenie zespołu zabudowy zapisami planu miejscowego co powoduje skupienie zabudowy w zwarte kompleksy bez możliwości rozpraszania. Dla omawianego terenu wyznaczano już częściowo funkcje w planie zagospodarowania z 1998 roku. Obecnie doprecyzowuje się te zapisy. Odnosnie zagrożenia sportami wodnymi i innymi wypoczynku nad brzegiem jeziora – plan nie ingeruje bezpośrednio w linię brzegową zbiornika wodnego. Osoby przebywające na

omawianym terenie będą mogły wykorzystywać tylko istniejące miejsca dostępu do wody.

Z dużych ssaków obserwowano przechodzące dziki i sarny. Brak stref podmokłych na których byłaby możliwość spotkania przedstawicieli płazów. W lokalnych obniżeniach oraz terenach zmeliorowanych poza terenem opracowania - spotykano także przedstawicieli płazów – pospolite gatunki żab.

Na podstawie badań terenowych należy stwierdzić:

- Obszar opracowania jest terenem już przekształconym.
- Szata roślinna stanowi mało zróżnicowany skład gatunkowy roślin. Nie stwierdzono występowania stanowisk roślin objętych ochroną prawną.
- Brak zieleni wysokiej na terenie opracowania.
- Analizowany obszar częściowo położony jest w granicach obszaru NATURA 2000 Puszcza Napiwodzko – Ramucka PLB 280007.
- Obserwowana awifauna składa się z gatunków typowych dla tych terenów, analiza zagrożeń dla obszaru NATURA 2000 wskazuje na znikome oddziaływanie na przedmioty ochrony w/obszaru chronionego z racji braku ingerencji w strefy zagrożeń wskazywanych w opracowania tematycznych i inwentaryzacjach terenowych.
- Na analizowanym terenie nie stwierdzono stanowisk grzybów objętych ochroną prawną.

2.5. Zabytki kulturowe

W granicach planu nie występują obiekty zabytkowe.

2.6. Obszary chronione

Obszar objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w niewielkiej części położony w granicach obszaru Natura 2000 Puszcza Napiwodzko – Ramucka PLB 280007. Obszar objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w całości w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego podjęty Uchwałą Nr XX/470/16 Sejmiku Województwa Warmińsko- Mazurskiego z dnia 27 września 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego:

➤ **Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego:**

Na terenie którego obowiązują przepisy uchwały jw. Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego posiada powierzchnię 40 796,95 ha i położony jest w województwie warmińsko-mazurskim, w powiecie olsztyńskim na terenie gmin: Purda, Barczewo, Biskupiec oraz w powiecie szczycieńskim na terenie gmin: Pasym, Dźwierzuty, Szczytno.

Na terenie obszaru wprowadzono ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów leśnych tj.:

- 1) utrzymanie ciągłości i trwałości ekosystemów leśnych; niedopuszczanie do ich nadmiernego użytkowania;

- 2) *wspieranie procesów sukcesji naturalnej przez inicjowanie i utrwalanie naturalnego odnowienia o składzie i strukturze odpowiadającej siedlisku; tam gdzie nie są możliwe odnowienia naturalne - używanie do odnowień gatunków miejscowego pochodzenia przy ograniczaniu gatunków obcych rodzimej florze czy też modyfikowanych genetycznie;*
- 3) *zwiększanie udziału gatunków domieszkowych i biocenotycznych;*
- 4) *pozostawianie drzew o charakterze pomnikowym, przestojów, drzew dziuplastych oraz części drzew obumarłych aż do całkowitego ich rozkładu;*
- 5) *zwiększanie istniejącego stopnia pokrycia terenów drzewostanami, w szczególności na terenach porolnych tam, gdzie z przyrodniczego i ekonomicznego punktu widzenia jest to możliwe;*
- 6) *sprzysiężanie tworzeniu zwartych kompleksów leśnych o racjonalnej granicy polno-leśnej;*
- 7) *tworzenie i utrzymywanie leśnych korytarzy ekologicznych ze szczególnym uwzględnieniem możliwości migracji dużych ssaków;*
- 8) *utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych, w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łęgach; budowa zbiorników małej retencji jako zbiorników wielofunkcyjnych, w szczególności podwyższających różnorodność biologiczną w lasach;*
- 9) *zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, polan, torfowisk oraz wrzosowisk; niedopuszczanie do ich nadmiernego wykorzystania dla celów produkcji roślinnej lub sukcesji;*
- 10) *stopniowe usuwanie gatunków obcego pochodzenia, chyba że zaleca się ich stosowanie w ramach przyjętych zasad hodowli lasu;*
- 11) *wykorzystanie lasów do celów rekreacyjno-krajoznawczych i edukacyjnych w oparciu o wyznaczone szlaki turystyczne oraz istniejące i nowe ścieżki edukacyjno-przyrodnicze wyposażone w elementy infrastruktury turystycznej i edukacyjnej zharmonizowanej z otoczeniem.*

Ustalono także wytyczne dotyczące czynnej ochrony nieleśnych ekosystemów łądowych Obszaru:

- 1) *przeciwdziałanie zarastaniu łąk, pastwisk i torfowisk poprzez koszenie i wypas, a także mechaniczne usuwanie samosiewów drzew i krzewów na terenach otwartych, a w razie konieczności także karczowanie z usunięciem biomasy z pozostawieniem kęp drzew i krzewów;*
- 2) *propagowanie wśród rolników działań zmierzających do utrzymania trwałych użytków zielonych w ramach zwykłej, dobrej praktyki rolniczej, a także działań rolno-środowiskowo-klimatycznych – zgodnie z wymogami zbiorowisk łąkowych; propagowanie dominacji gospodarstw prowadzących produkcję mieszaną, w tym preferowanie hodowli bydła opartej o wypas metodą pastwiskową; zalecana jest ochrona i hodowla lokalnych starych odmian drzew i krzewów owocowych oraz ras zwierząt; promowanie agroturystyki i rolnictwa ekologicznego;*
- 3) *maksymalne ograniczanie zmiany użytków zielonych na grunty orne; niedopuszczanie do przeorywania użytków zielonych; propagowanie powrotu do użytkowania łąkowego gruntów wykorzystywanych dotychczas jako rolne wzdłuż rowów i lokalnych obniżen terenowych;*
- 4) *preferowanie ochrony roślin metodami biologicznymi;*
- 5) *ochrona zieleni wiejskiej: zadrzewień, zakrzewień, parków wiejskich oraz kształtowanie zróżnicowanego krajobrazu rolniczego poprzez ochronę istniejących oraz formowanie nowych zadrzewień śródpolnych i przydrożnych;*
- 6) *zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródliskowych cieków;*
- 7) *zachowanie śródpolnych muraw napiaskowych, wrzosowisk i psiar;*
- 8) *rekultywacja oraz niwelacja terenów powyrobiskowych; w szczególnych przypadkach, gdy w wyrobisku ukształtowały się właściwe biocenozy wzbogacające lokalną*

różnorodność biologiczną, przeprowadzenie rekultywacji nie jest wskazane, zalecane jest podjęcie działań ochronnych w celu ich zachowania;

- 9) *utrzymywanie i w razie konieczności odtwarzanie lokalnych i regionalnych korytarzy ekologicznych;*
- 10) *prorowadzenie melioracji nawadniających w przypadku stwierdzonego niekorzystnego dla racjonalnej gospodarki rolnej obniżenia poziomu wód gruntowych.*

Ustalono także wytyczne dotyczące czynnej ochrony ekosystemów wodnych:

- 1) *zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej;*
- 2) *wyznaczenie lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych w oparciu o rzeczywistą konieczność ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki wykorzystując naturalną rzeźbę terenu;*
- 3) *tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień celem ograniczenia spływu substancji biogennych i zwiększenia różnorodności biologicznej;*
- 4) *prorowadzenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko w zakresie niezbędnym dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej;*
- 5) *ograniczanie zabudowy na krawędziach wysoczyznowych w celu zachowania ciągłości przyrodniczo krajobrazowej oraz ochrony krawędzi tarasów rzecznych przed ruchami osuwiskowymi;*
- 6) *rozpoznanie okresowych dróg migracji zwierząt, których rozwój związany jest bezpośrednio ze środowiskiem wodnym (w szczególności płazów) oraz podejmowanie działań w celu ich ochrony;*
- 7) *wznoszenie nowych budowli piętrzących na ciekach, rowach i kanałach (retencja korytowa) winno być poprzedzone analizą bilansu wodnego zlewni;*
- 8) *zapewnienie swobodnej migracji rybom w ciekach poprzez budowę przeprawek na istniejących i nowych budowlach piętrzących;*
- 9) *utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych, jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych;*
- 10) *ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn;*
- 11) *zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą;*
- 12) *zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej;*
- 13) *rozpoznanie oraz ewentualna przebudowa struktury ichtiofauny zgodnie z charakterem siedliska we wszystkich zbiornikach wodnych przewidzianych do wykorzystania w myśl właściwych przepisów o rybactwie śródlądowym; gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych powinna wspomagać ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promować gatunki o pochodzeniu lokalnym prowadząc do uzyskania struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód.*

Na Obszarze wprowadzono także zakazy:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym, przeciwpowodziowym lub przeciwośuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
 - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne - z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Zakazy nie dotyczą:

- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem powszechnym;
- realizacji inwestycji celu publicznego;
- wykonywania zadań wynikających z planu ochrony, zadań ochronnych lub planu zadań ochronnych.

Zakaz, o którym mowa w pkt 2, nie dotyczy:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak negatywnego wpływu na ochronę przyrody i ochronę krajobrazu obszaru chronionego krajobrazu;
- realizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których regionalny dyrektor ochrony środowiska stwierdził brak konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Zakaz, o którym mowa w pkt 3, nie dotyczy usunięcia drzewa lub krzewu w obrębie zadrzewienia, należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Zakaz, o którym mowa w pkt 8, nie dotyczy:

- innych niż rzeki cieków naturalnych w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 1c ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne;
- terenów rekreacji w formie bulwarów, parków, terenów zieleni wraz z infrastrukturą techniczną i obiektami małej architektury położonych w granicach administracyjnych miast;

- *obszarów zwartej zabudowy miast i wsi w granicach określonych w obowiązujących studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku obszarów, dla których przed wejściem w życie w/w uchwały uchwalono studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, w którym nie określono granic zwartej zabudowy miasta lub wsi, również obszarów wskazanych w obowiązującym studium jako tereny zabudowane;*
- *uzupełnień zabudowy pod warunkiem nie zmniejszania odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy występującej na przylegających działkach budowlanych;*
- *budowy obiektów budowlanych w granicach zabudowanej budynkiem działki budowlanej w rozumieniu ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód ustalonej w odniesieniu do zabudowy: na tej działce, albo na działce przylegającej w przypadku, gdy odległość zabudowy od brzegów wód na tej działce jest mniejsza niż odległość zabudowy od brzegów wód na działce, na której budowany jest obiekt budowlany;*
- *siedlisk rolniczych - w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy zagrodowej o obiekty służące do prowadzenia gospodarstwa rolnego, w tym obiekty służące agroturystyce, pod warunkiem nie zmniejszania dotychczasowej odległości zabudowy od brzegów wód;*
- *lokalizowania obiektów budowlanych niezbędnych do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani na wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenach dostępu do wód publicznych oraz realizacji infrastruktury technicznej na potrzeby tych terenów;*
- *lokalizowania ścieżek rowerowych, ciągów pieszych oraz infrastruktury technicznej i obiektów małej architektury służących utrzymaniu porządku;*
- *realizacji inwestycji na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, którą wydano po uzgodnieniu z właściwym organem ochrony przyrody i która stała się ostateczna przed dniem wejścia w życie niniejszej uchwały.*
- *zbiorników wodnych o powierzchni do 0,5 ha: wykonanych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego, lub dla których wydano decyzję o legalizacji urządzenia wodnego.*

Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007

Obszar PLB280007 wyznaczony został Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, ze zm.), które poprzedzone było Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313; z 2007 r. Nr 179, poz. 1275 oraz z 2008 r. Nr 198, poz. 1226).

Wg SDF (2017-02) powierzchnia obszaru wynosi 116604,69 ha. Puszcza Napiwodzko- Ramucka jest jedną z ważniejszych ostoj ptaków w Polsce. Dotychczas stwierdzono tu 234 gatunków ptaków, w tym ok. 150 lęgowych. W roku 2012 odnotowano tu gniazdowanie 34 gatunków Załącznika I Dyrektywy Ptasiej oraz 12 gatunków z Polskiej czerwonej księgi zwierząt. Dla 26 gatunków wykazano populacje lęgowe stanowiące ponad 1% wielkości ich populacji krajowej, w tym 17 taksonów jest umieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej. Teren ten wyróżniają znaczące liczebnie populacje ptaków szponiastych, w tym: bielika, orlika krzykliwego, kań: czarnej i rudej i rybołowa. Ostoja jest miejscem występowania wielu gatunków ptaków związanych z wodami i terenami podmokłymi. Należą do nich: kormoran, czapla siwa, bąk, łabędź niemy, od niedawna także łabędź krzykliwy, ponadto żuraw,

bocian biały i w mniejszym stopniu bocian czarny. Na uwagę zasługuje występowanie gatunków związanych z jeziorami, zwłaszcza śródleśnymi: gągoła, nurogęsi, a także perkoza dwuczubego. Dobrze zachowane pasy oczeretów niektórych jezior, podmokłe łąki, trawiaste nieużytki, torfowiska i liczne rozlewiska bobrowe sprzyjają występowaniu znaczących populacji chruścieli, np: zielonki, kropiatki i derkacza. Podobnie jak i w innych częściach regionu nielicznie występują siewkowe, regularnie gniazdują tu: samotnik, kszczyk i czajka. Niemal przez 60 lat Puszcza była jedną ze znaczących w skali kraju ostoi cietrzewia, ale prawdopodobnie w najbliższych latach gatunek ten przestanie tu występować. Ten silnie zalesiony obszar wyróżniają bogate populacje gatunków leśnych, takich jak: włośchatka, siniak, lelek, dzięcioł czarny, dzięcioł średni, lerka, muchołówka mała. Spośród ptaków zasiedlających tereny otwarte i krajobraz rolniczy na uwagę zasługuje obecność jarzębatki, dudka, srokosza, coraz rzadszego świergotka polnego oraz dwóch trznadli: bardzo nielicznego ortolana i zwiększającego areal występowania potrzaszka. Na przestrzeni ostatnich 15 lat z ostoi wycofały się kraska i wodniczka, ich los wkrótce podzieli cietrzew. Drastycznie spadła liczebność rybołowa, świergotka polnego, ortolana, błotniaka łąkowego, kuropatwy, prawdopodobnie też bociana czarnego i pustulki. W tym samym okresie teren ten został zasiedlony przez łabędzia krzykliwego, dzięcioła zielonosiwego, nieco wcześniej jako lęgowiec pojawił się tu kormoran. Znacząco wzrosła liczba takich gatunków jak: bielik, żuraw i prawdopodobnie zielonka, kropiatka oraz brzęczka. Jeśli zmiany cywilizacyjne, a zwłaszcza zabudowa będą zachodziły w takim tempie jak obecnie, można spodziewać się dalszego spadku liczebności kolejnych gatunków, w tym bociana białego.

Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE wg SDF (2017-02) w kategoriach oceny obszaru A-C, stanowiące przedmioty ochrony obszaru:

- 1) A298 trzciniak *Acrocephalus arundinaceus* lęgowe, 420-500 par;
- 2) A223 włośchatka *Aegolius funereus* osiadłe 40-60 par;
- 3) A051 krakwa *Anas strepera* lęgowe 25-30 par;
- 4) A089 orlik krzykliwy *Aquila pomarina* lęgowe 30-35 par;
- 5) A215 puchacz *Bubo bubo* osiadłe 1 para;
- 6) A067 gągoł *Bucephala clangula* lęgowe 100-120 par;
- 7) A224 lelek *Caprimulgus europaeus* lęgowe 460-1080 par;
- 8) A030 bocian czarny *Ciconia nigra* lęgowe 3-6 par;
- 9) A081 błotniak stawowy *Circus aeruginosus* r 35-40 par;
- 10) A207 siniak *Columba oenas* lęgowe 240-320 par
- 11) A231 kraska *Coracias garrulus* lęgowe 1 para
- 12) A122 derkacz *Crex crex* lęgowe 270-280 samców;
- 13) A038 łabędź krzykliwy *Cygnus cygnus* lęgowe 7-9 par;
- 14) A238 dzięcioł średni *Dendrocopos medius* osiadłe 190-250 par;
- 15) A236 dzięcioł czarny *Dryocopus martius* osiadłe 330-500 par;
- 16) A321 muchołówka białoszyja *Ficedula albicollis* lęgowe 75-90 par;
- 17) A320 muchołówka mała *Ficedula parva* lęgowe 685-745 par;
- 18) A153 kszczyk *Gallinago gallinago* lęgowe 155-170 par;
- 19) A127 żuraw *Grus grus* lęgowe 200-250 par; przelotne 2500 osobników;
- 20) A075 bielik *Haliaeetus albicilla* lęgowe 17-22 par;
- 21) A338 gąsiorek *Lanius collurio* lęgowe 1120 par;
- 22) A292 brzęczka *Locustella luscinioides* lęgowe 85-110 par;

- 23) A246 skowronek borowy *Lullula arborea* lęgowe 1030-1740 par;
- 24) A070 nurogęs *Mergus merganser* lęgowe 15-20 par;
- 25) A073 kania czarna *Milvus migrans* lęgowe 10-14 par;
- 26) A074 kania ruda *Milvus milvus* lęgowe 5-7 par;
- 27) A094 rybołów *Pandion haliaetus* lęgowe 5 par;
- 28) A072 trzmiełojad *Pernis apivorus* lęgowe 25-35 par
- 29) A005 perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* lęgowe 460 par;
- 30) A120 zielonka *Porzana parva* lęgowe 30 40 par;
- 31) A119 kropiatka *Porzana porzana* lęgowe 35 45 par;
- 32) A307 jarzębatka *Sylvia nisoria* lęgowe 200-380 par;
- 33) A409 cietrzew *Tetrao tetrix* Tetrix osiadłe 4 pary;
- 34) A165 samotnik *Tringa ochropus* lęgowe 100-120 par.

Dla obszaru obowiązują:

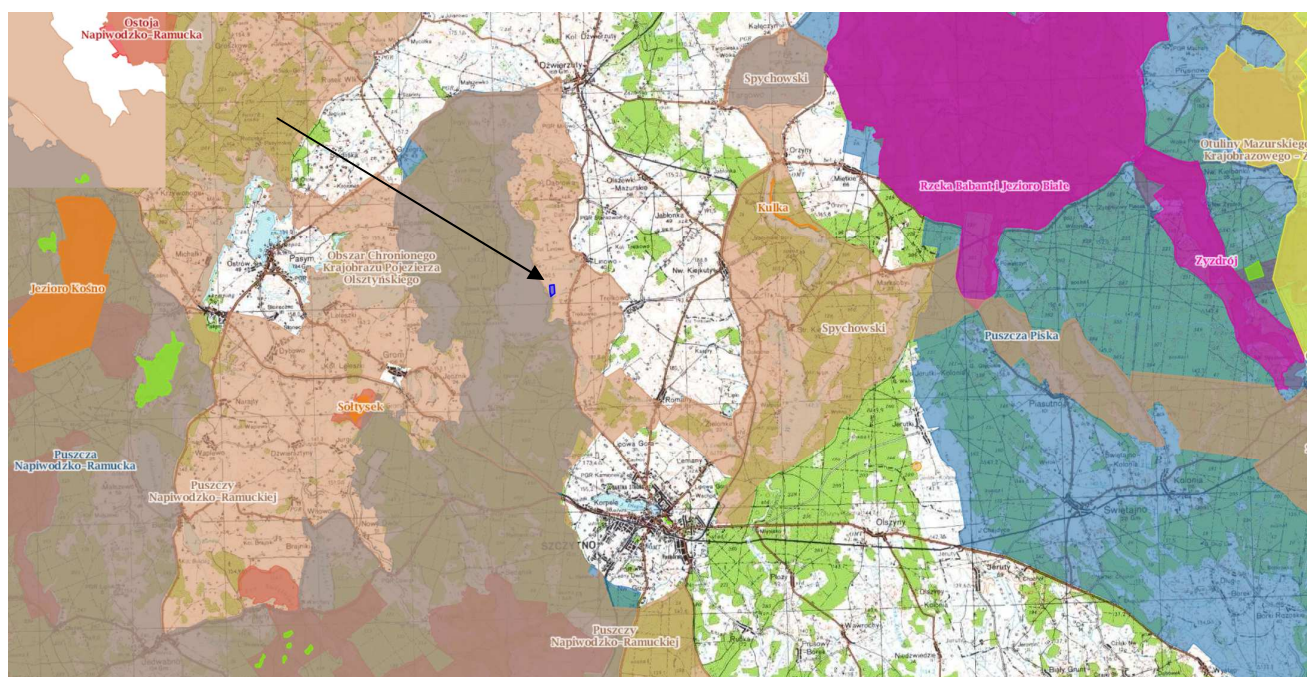
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007 (Dz . Urz Woj. Warm-maz. 2015r, poz. 1037);
- Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 10 czerwca 2016r.zmieniające zarządzenie w sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007 (Dz . Urz Woj. Warm-maz. 2016 r. poz. 2500),

Formy ochrony przyrody w otoczeniu obszaru planu

W otoczeniu obszaru „Planu...” w odległości do ok. 10 km, występują następujące terytorialne formy ochrony przyrody.

Tabela 1. Relacje odległości obszaru objętego projektem planu do występujących w otoczeniu form ochrony przyrody (do ok. 10 km od terenu planowanego przedsięwzięcia).

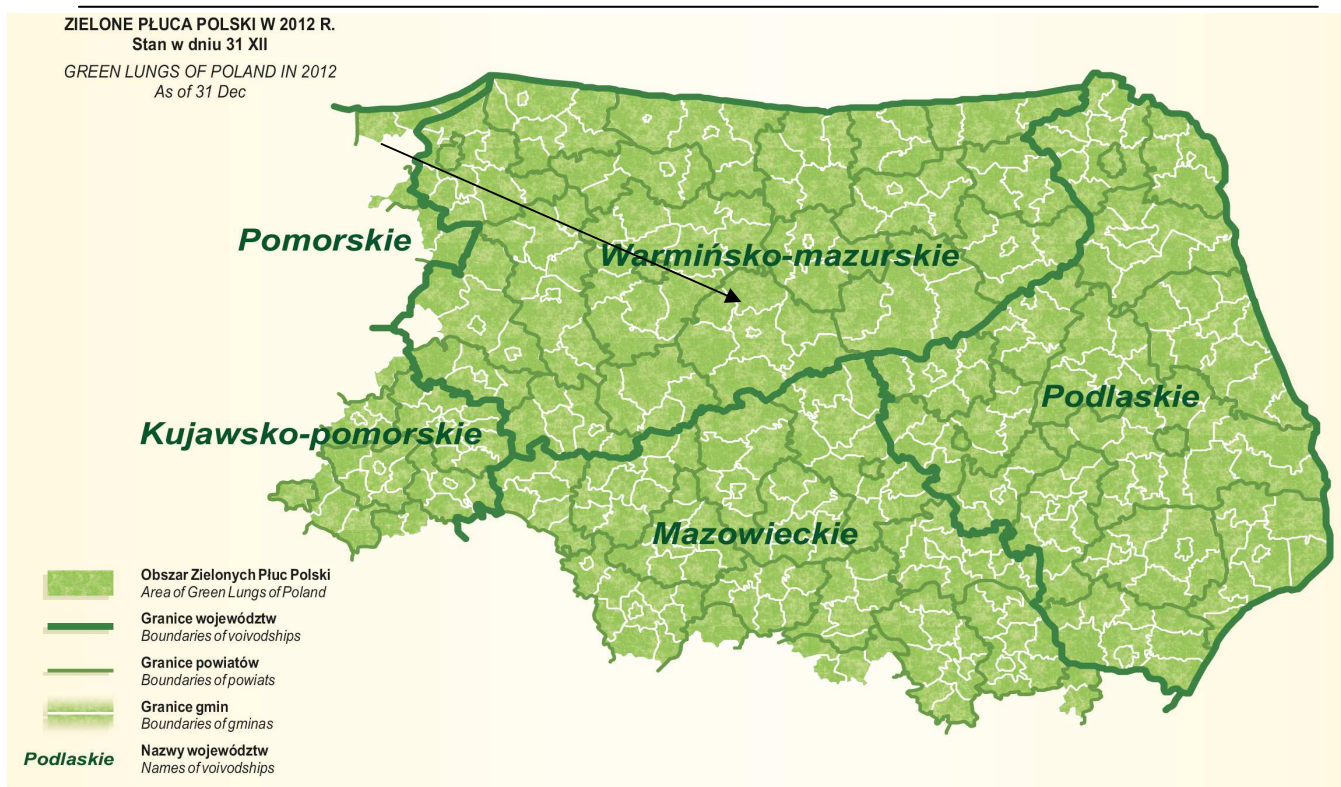
Nazwa obszaru objętego ochroną prawną	Odległość w km
Rezerwat Przyrody	
Kulka	8.16
Sołtysek	7.37
Obszar Chronionego Krajobrazu	
Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego	w obszarze
Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej	5.84
Spychowski	6.02
NATURA 2000	
Obszar Specjalnej Ochrony Ptaków	
Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007	1.80
Puszcza Piska PLB280008	8.87
NATURA 2000	
Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk	
Ostoja Napiwodzko-Ramucka PLH280052	6.94
Użytek Ekologiczny	
Mała Biel	8.85

Inne formy ochrony przyrody

Obszar opracowania znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego „**Zielone Płuca Polski**”. Obszar ten objął teren Polski północno – wschodniej o nieskażonej przyrodzie i bogatych walorach krajobrazowych. Głównym celem porozumienia, w sprawie ochrony „ZPP” jest naturalna potrzeba ochrony dziedzictwa przyrodniczego i integracja środowiska z rozwojem gospodarczym i postępem cywilizacyjnym.

Strona 56

Ryc.16. Strzałka wskazuje orientacyjne położenie obszaru badań. Zielone Płuca Polski - dane Główny Urząd Statystyczny.

W roku 1990 podpisano porozumienie, które było kontynuacją wcześniejszego, w celu stworzenia podstaw organizacyjnych i programowych dla kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska Obszaru Zielone Płuca Polski (Olsztyn-21 XII 1990r.)

Bardzo ważnym dla rozwoju idei był rok 1994. Uchwalono wtedy Deklarację Sejmu RP w sprawie obszaru Zielone Płuca Polski jako najważniejszego terenu do realizacji zadań ekorozwoju w Polsce.

Istotą porozumienia „Zielone Płuca Polski” jest przyjęcie idei i zasad ekorozwoju jako podstawowego kierunku bytu gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Rozwój społeczno-gospodarczy realizowany ma być (jest) w zrównoważeniu z rozbudowywanym, regionalnym systemem ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych o randze europejskiej. Zgodnie z dokumentem „Porozumienia w sprawie współdziałania na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz promocji obszaru Zielone Płuca Polski z zachowaniem jego bioróżnorodności biologicznej i tożsamości kulturowej” (2004) główne cele zrównoważonego rozwoju obszaru to:

- ożywienie oraz proekologiczne ukierunkowanie rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru Zielone Płuca Polski, ze szczególnym uwzględnieniem rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, leśnictwa, gospodarki wodnej, turystyki i leczenia uzdrowiskowego,
- wspieranie inicjatyw organizacyjnych i finansowych tworzących materialne podstawy rozwoju obszaru Zielone Płuca Polski,

- pozyskiwanie środków Unii Europejskiej,
- wzrost atrakcyjności i konkurencyjności obszaru Zielone Płuca Polski w przestrzeni europejskiej,
- doskonalenie i promocję produktów oraz usług wytwarzanych na obszarze Zielone Płuca Polski,
- uwzględnienie arealu i funkcji Zielonych Płuc Polski w polityce przestrzennej i regionalnej Państwa,
- podnoszenie poziomu wiedzy o walorach przyrodniczych i kulturowych obszaru Zielone Płuca Polski wśród mieszkańców regionu, Polski i Europy.

2.7. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami przyrodniczo-cennymi (w tym obszarami Natura 2000). W ramach projektu wyznaczono ciągłą sieć, obejmującą zarówno wszystkie ważne obszary przyrodnicze (obszary węzłowe), jak i korytarze łączące te obszary w jedną całość ekologiczną. Wyznaczoną w ten sposób sieć nazwano siecią korytarzy ekologicznych.

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Inną koncepcją jest idea tzw. łańcucha siedlisk pomostowych (ang. *stepping stone habitats*) - niezależnych od siebie odrębnych ekosystemów, które spełniają podstawowe warunki niszy wędrującej populacji i umożliwiają przeżycie jej osobników w trakcie przemieszczania się w korytarzu, w którego skład te ekosystemy wchodzi. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się – dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płaty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia powierzchni ziemi. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Korytarze ekologiczne dla prawidłowego funkcjonowania muszą być pozbawione barier ekologicznych, obecność barier utrudnia lub całkowicie hamuje przemieszczanie się gatunków, którym korytarz powinien służyć.

Korytarze ekologiczne odgrywają dużą rolę z punktu widzenia poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego w każdej skali przestrzennej, od lokalnej do ponadregionalnej. Ich podstawowym celem jest zapewnienie warunków sprzyjających migracji organizmów, która może odbywać się na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na powolnym zasiedlaniu obszarów położonych w korytarzu ekologicznym i stopniowym, z pokolenia na pokolenie, przechodzeniu danej populacji do innych regionów. Tym sposobem migrują przeważnie rośliny lub niewielkie zwierzęta. Drugim sposobem jest traktowanie korytarza jako szlaku, przez który

pojedyncze osobniki lub ich grupy przechodzą w celu szukania innych korzystnych siedlisk. Poza funkcją migracyjną i wzbogacania różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytwarzają one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

W zaprojektowanej sieci korytarzy ekologicznych wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zachowanie łączności siedlisk w skali międzynarodowej, tj:

- Korytarz Północny (KPn)
- Korytarz Północno-Centralny (KPnC)
- Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)
- Korytarz Zachodni (KZ)
- Korytarz Wschodni (KW)
- Korytarz Południowy (KPd)
- Korytarz Karpacki (KK)

Przebieg korytarzy głównych i podział na strefy korytarzy

PRZEBIEG KORYTARZY GŁÓWNYCH I PODZIAŁ NA STREFY (Jędrzejewski et al. 2005)

Ryc. 17. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych

Obszar objęty projektem planu w całości położony jest poza granicami obszarów węzłowych północnego korytarza ekologicznego.

3. Ocena stanu środowiska

3.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Roczna ocena jakości powietrza za 2019 r. została wykonana w nowym układzie stref, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Środowiska oraz wytycznymi, opracowanymi na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie: „Wytyczne do rocznej oceny jakości powietrza w strefach” wg zasad określonych w art. 89 ustawy – *Prawo ochrony środowiska* z uwzględnieniem wymogów Dyrektywy 2008/50/WE i Dyrektywy 2004/107/WE”. Zmiany transponujące zapisy dyrektywy 2008/50/WE zostały określone w „Założeniach do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo ochrony środowiska oraz niektórych ustaw*” przyjętych przez radę Ministrów w dniu 16 listopada 2010 r. W rozumieniu ww. założeń przyjmuje się, że od stycznia 2010 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto niebędące aglomeracją o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa.

Celem rocznej oceny powietrza jest określenie stężeń poszczególnych substancji w powietrzu atmosferycznym, wskazanie przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz źródeł emisji zanieczyszczeń w regionie. Ocena jakości powietrza dokonywana jest pod względem dwóch kryteriów: ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje analizę stężeń zanieczyszczeń: dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, ozonu O₃ oraz tlenku węgla CO. W ocenie za rok 2010 po raz pierwszy uwzględniono pył PM_{2,5}. W przypadku oceny odnoszącej się do ochrony roślin uwzględniono dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Roczną ocenę jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim w roku 2018 wykonano dla 3 strefy: miasto Olsztyn, miasto Elbląg, strefa warmińsko-mazurska. Obszar opracowania położony jest na terenie strefy warmińsko-mazurskiej.

Tabela 2. Strefa warmińsko-mazurska dla której wykonano ocenę jakości powietrza

Nazwa strefy	Kod strefy	Powierzchnia strefy [km ²]	Ludność [-]
Strefa warmińsko-mazurska	PL2803	24005	1134013

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, docelowego i celu długoterminowego, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Poziom dopuszczalny – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość dopuszczalna) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy

naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość docelowa) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam, gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom krytyczny – w Dyrektywie 2008/50/WE oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, po przekroczeniu którego mogą wystąpić bezpośrednie niepożądane skutki w odniesieniu do niektórych receptorów, takich jak drzewa, inne rośliny lub ekosystemy naturalne, jednak nie w odniesieniu do człowieka. W przepisach prawa krajowego, odpowiednikiem poziomu krytycznego są: poziom dopuszczalny, poziom docelowy, poziom celu długoterminowego - określone w odniesieniu do ochrony roślin.

Poziom celu długoterminowego – (odpowiednik w dyrektywie: cel długoterminowy) oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie z wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków – w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Poziom dopuszczalny faza I - poziom dopuszczalny określony dla fazy I jest to wartość która powinna być osiągnięta w 2015 roku.

Poziom dopuszczalny faza II - poziom dopuszczalny określony dla fazy II jest to orientacyjna wartość dopuszczalna, która zostanie zweryfikowana przez Komisję Europejską w świetle dalszych informacji, w tym na temat skutków dla zdrowia i środowiska oraz wykonywalności technicznej.

W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie, można wydzielić następujące klasy stref:

1. Dla substancji dla których określone są poziomy dopuszczalne lub docelowe:
 - **klasa A** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,
 - **klasa C** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe.
2. Dla substancji, dla których określone są poziomy celu długoterminowego:
 - **klasa D1** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
 - **klasa D2** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.
3. Dla PM_{2,5} dla którego określono poziom dopuszczalny dla fazy II:
 - **klasa A1** – stężenia PM_{2,5} na terenie strefy nie przekraczają poziomu dopuszczalnego dla fazy II,
 - **klasa C1** – stężenia PM_{2,5} przekraczają poziom dopuszczalny dla fazy II.

Wyniki klasyfikacji strefy warmińsko-mazurskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 3. Klasyfikacja strefy warmińsko-mazurskiej według rocznej oceny jakości powietrza za 2019 r. wykonanej przez GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Olsztynie

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń														
	ochrona zdrowia													ochrona roślin	
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM 10	PM 2.5	PM2.5 II fazy	Pb (PM10)	As (PM10)	Cd (PM10)	Ni (PM10)	B(a)P (PM10)	O ₃	SO ₂	NO _x
Strefa warmińsko-mazurska	A	A	A	A	A	A	A1	A	A	A	A	C	A/D 2	A	A

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza za 2019 r. wykonanej przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Olsztynie określono strefy, w których doszło do przekroczenia standardów imisyjnych:

- dla zanieczyszczeń mających określone poziomy docelowe (kryterium ochrona zdrowia): strefa warmińsko-mazurska - benzo(a)piren B(a)P (rok).

Dla pozostałych zanieczyszczeń: PM10, dwutlenek siarki SO₂, dwutlenku azotu NO₂, tlenek węgla CO, benzen C₆H₆, ołów-Pb, arsen-As, kadm-Cd, nikiel-Ni, ozon-O₃ (poziom dopuszczalny) standardy imisyjne na terenie wszystkich stref (cały obszar województwa) były dotrzymane.

Wyniki analiz i oszacowań Regionalnego Wydziału Monitoringu Środowiska wskazują, że w województwie warmińsko-mazurskim, podstawową przyczyną przekroczeń benzo(a)pirenu było oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków.

W związku z tym, iż teren opracowania położony jest poza zwartą zabudową wsi, jest terenem niezagospodarowanym, a droga gminna nieutwardzona nie stanowi szczególnie uczęszczanego szlaku komunikacyjnego, obecnie nie dochodzi do jakichkolwiek przekroczeń zanieczyszczeń w powietrzu.

3.2. Klimat akustyczny

Rozpoznania stanu klimatu akustycznego środowiska i jego oceny dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112). Rozporządzenie to podaje nowe zakresy dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł w stosunku do klas terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje tj. zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci, uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Najbardziej uciążliwymi emitarami hałasu i wibracji, mającymi zasadniczy wpływ na klimat akustyczny środowiska, są: trasy komunikacyjne (pojazdy samochodowe, motocykle, ciągniki, pociągi), zakłady

przemysłowe oraz place budowy na skutek stosowania hałaśliwych i wibracyjnych technologii oraz maszyn i urządzeń oraz miejsca publiczne takie jak: centra handlowe, deptaki, skwery oraz inne miejsca zbiorowego nagromadzenia ludności.

Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

Hałas o podłożu komunikacyjnym występuje w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i linii kolejowych. Jego uciążliwość jest uzależniona od natężenia ruchu, w związku z czym podwyższone natężenie hałasu jest notowane w centrach miejscowości.

W związku ze znacznym oddaleniem badanego obszaru od głównych ciągów komunikacyjnych oraz zakładów produkcyjnych i innych form zabudowy nie stwierdza się znaczących uciążliwości związanych z hałasem.

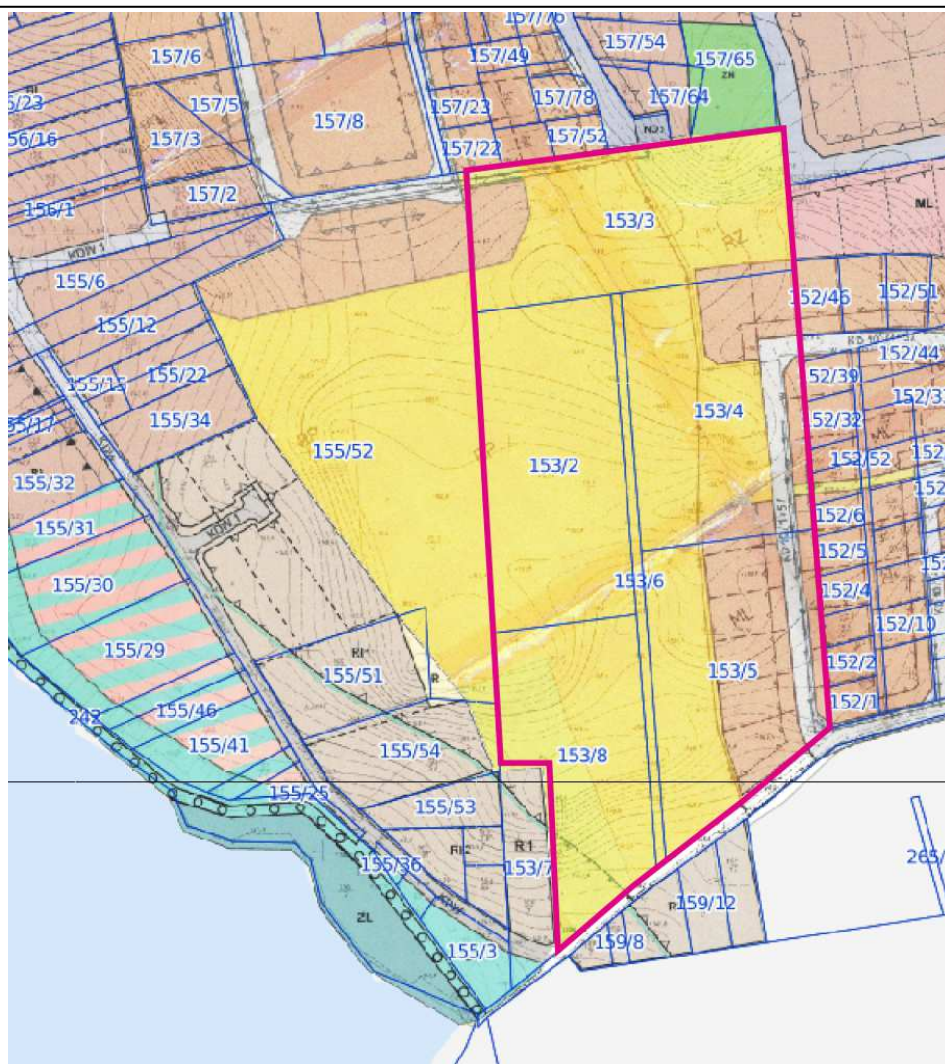
4. Informacja o głównych celach i zawartości projektu planu

4.1. Cel opracowania projektu planu

Stosowanie do zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, głównym celem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty, jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem konieczności kształtowania ładu przestrzennego oraz konieczności dostosowania funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu.

Projekt planu stanowi zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uchwalonego uchwałą Nr XXVII/175/98 Rady Gminy w Dźwierzutach z dnia 28 maja 1998 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołów zabudowy letniskowej w obrębie wsi Linowo gmina Dźwierzuty. Do opracowania planu przystąpiono ze względu na wpływające wnioski od osób prywatnych, w których wnoszono o zmianę obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na działkach.

Przeznaczenie terenu w obowiązującym miejscowym planie to: „RP – tereny upraw polowych”, „RZ – teren łąk i pastwisk”, „ML – tereny zabudowy letniskowej” oraz „K – tereny projektowanych dróg i ulic w liniach rozgraniczających”. Sporządzany akt prawa miejscowego umożliwi rozwój zabudowy rekreacji indywidualnej, która w ostatnich latach dynamicznie rozwija się w sąsiedztwie. Parametry zabudowy i zagospodarowania terenów zostaną dostosowane do aktualnych potrzeb właścicieli i pobudzą ruch budowlany na tym terenie.

Ryc. 18. Granice obszaru zmiany planu (kolor czerwony) na tle załącznika graficznego do uchwały Nr XXVII/175/98 Rady Gminy w Dźwierzutach z dnia 28 maja 1998 r. w sprawie: uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zespołów zabudowy letniskowej w obrębie wsi Linowo gmina Dźwierzuty.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty na obszarze objętym opracowaniem wyznacza kierunek pod „kierunkowe obszary rozwoju funkcji rekreacyjnej”. W związku z powyższym, plan nie narusza ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty. Należy stwierdzić, że spełniony został wymóg art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Celem opracowania omawianego projektu miejscowego planu jest wprowadzenie na terenie rolnym funkcji ML – teren zabudowy rekreacji indywidualnej, ZN – teren zieleni objętej formami ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody, oraz terenu drogi wewnętrznej KDW.

4.2. Ustalenia projektu planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej oraz z części graficznej. Część tekstowa sporządzona jest w formie uchwały Rady Gminy w Dźwierzutach, natomiast część graficzna w postaci rysunku projektu planu, w skali 1:1000.

Poniżej przedstawiono wyznaczone funkcje na omawianym terenie oraz ustalenia projektu planu.

Projekt planu ustala następujące podstawowe przeznaczenie terenów:

- teren zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczony symbolem **ML**;
- teren zieleni objętej formami ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody, oznaczony symbolem **ZN**,
- teren drogi wewnętrznej, oznaczony symbolem **KDW**

Projekt planu zawiera ustalenia dotyczące:

- przeznaczenia terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
- zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasady kształtowania krajobrazu;
- zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenów;
- granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, na podstawie odrębnych przepisów, terenów górniczych, a także obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;
- szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- stawek procentowych, na podstawie których ustala się opłatę, wynikającą ze wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu;
- sposobu usytuowania obiektów budowlanych w stosunku do dróg i innych terenów publicznie dostępnych oraz do granic przyległych nieruchomości, kolorystykę obiektów budowlanych oraz pokrycie dachów;
- minimalnych powierzchni nowo wydzielonych działek budowlanych.

W projekcie planu ustalono zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu w tym m.in.:

- przeznaczenia terenu funkcjonalnego;
- powierzchnię zabudowy,
- intensywność zabudowy,
- udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej;
- nieprzekraczalne linie zabudowy, wysokości zabudowy oraz sposób kształtowania dachów;
- kolorystykę obiektów budowlanych, w tym materiały użyte do pokryć dachowych i elewacji budynków.

Projekt planu ustala następujące zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu:

- ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) Olsztyński Nr 213 – zgodnie z przepisami odrębnymi
- ustala zasady wynikające z położenia w granicach OCHK Pojezierza Olsztyńskiego w tym zakazy zabudowy w strefach ochronnych zbiorników wodnych (obszar zakazu budowy nowych obiektów budowlanych wynikający z ustaleń aktów prawa miejscowego dotyczących ochrony przyrody - związany z pasem szerokości 100 m od linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych) oraz zakazów zawartych w przepisach odrębnych,
- wskazuje że tereny występowania zadrzewień śródpolnych, przydrożnych, nadwodnych, objęte są ochroną na podstawie przepisów odrębnych dotyczących obszarów chronionego krajobrazu – obowiązuje zakaz ich likwidowania niszczenia,
- wskazuje że tereny występowania obszarów wodno-błotnych, objęte są ochroną na podstawie przepisów odrębnych dotyczących obszarów chronionego krajobrazu – obowiązuje zakaz ich likwidacji
- zakazuje przekształcania naturalnego ukształtowania terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi
- wskazuje że przy realizacji ustaleń planu należy uwzględnić wymogi dotyczące ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów i ich siedlisk, zgodnie z przepisami odrębnymi
- wskazuje że należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym
- ustala dopuszczalne poziomy hałasu:
 - a) dla terenów elementarnych oznaczonych na rysunku planu symbolem literowym **ML** jak dla terenów zabudowy rekreacyjno - wypoczynkowej;
- ustala brak występowania w granicach planu, obszarów krajobrazów priorytetowych ustalonych na podstawie audytu krajobrazowego lub planu zagospodarowania przestrzennego województwa.
- ustala w zakresie ochrony i kształtowania krajobrazu nakaz realizacji nowej zabudowy i prowadzenia robót budowlanych w istniejących budynkach przy uwzględnieniu odpowiadającej gabarytami i formą zabudowie sąsiedniej, zgodnie ze wskaźnikami kształtowania zabudowy określonymi w ustaleniach szczegółowych.

W projekcie planu określono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej m.in. w zakresie:

- układu komunikacyjnego;
- zaopatrzenia w wodę:
 - ✓ zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, lub ujęć własnych
- odprowadzania ścieków sanitarnych:
 - ✓ obsługa w zakresie odprowadzenia ścieków – zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie wód opadowych i roztopowych:
 - ✓ ścieki w postaci wód opadowych i roztopowych zagospodarować zgodnie z przepisami odrębnymi
- gospodarka odpadami:
 - ✓ gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi
- zaopatrzenia w energię elektryczną;

- ✓ zaopatrzenie w energię elektryczną z istniejących lub projektowanych linii elektroenergetycznych;
- zaopatrzenia w ciepło:
 - ✓ zaopatrzenie ze źródeł indywidualnych zgodnie z przepisami odrębnymi dopuszcza się realizację i zaopatrzenie z urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy nieprzekraczającej 100 kW, z zakazem wykorzystania energii wiatru.

4.3. Powiązania ustaleń planu z innymi dokumentami

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o *planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*, zapisy projektu planu muszą być zgodne z zapisami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, w celu zachowania jednorodności i ciągłości procesu planistycznego.

Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty na obszarze objętym opracowaniem wyznacza kierunek pod „kierunkowe obszary rozwoju funkcji rekreacyjnej”. W związku z powyższym, plan nie narusza ustaleń obowiązującego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dźwierzuty. Należy stwierdzić, że spełniony został wymóg art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

4.4. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Badany obszar predysponuje do projektowanego zagospodarowania. Jego położenie oraz sąsiadujące zagospodarowanie wpływa pozytywnie na rozwój funkcji proponowanej w projekcie planu. Realizacja zapisów planu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na teren objęty badaniem oraz tereny sąsiednie. Różnorodność gatunkowa flory i fauny jest na tyle uboga i typowa dla terenów częściowo zantropizowanych oraz obszarów rolnych, że realizacja zainwestowania nie wpłynie na nie negatywnie.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu obecny stan środowiska zostanie przekształcony w związku z realizacją wydanych na tym terenie decyzji o warunkach zabudowy. Tak forma zainwestowania może być dysharmonijna i powodować zaburzeni ładu przestrzennego oraz lokalizowanie zabudowy w obszarach do tego niepredysponowanych z naruszeniem stref ochronnych oraz wprowadzi możliwość mieszania funkcji mieszkalnych np. z funkcjami usługowymi czy nawet produkcyjnymi. W związku z powyższym przewiduje się możliwość występowania negatywnych konsekwencji w stanie środowiska przyrodniczego na skutek odstąpienia od realizacji projektu planu.

5. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.

Miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego stanowi dokument planistyczny o znaczeniu lokalnym, jednakże zasięg oddziaływania skutków jego realizacji może wykraczać poza granice obszaru nim objętego. Przy formułowaniu ustaleń analizowanego planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Ochrona środowiska i idea zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane w dokumentach planistycznych szczebla gminnego. Obliguje do tego zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i wspólnotowe. Według art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej *Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.* Do ochrony środowiska obligują Polskę również ratyfikowane umowy. Do najważniejszych umów międzynarodowych oraz dyrektyw Unii Europejskiej należą:

- W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności:
 - ✓ Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro z 1992 r.,
 - ✓ Konwencję Berneńską o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
 - ✓ Dyrektywa Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979r. w sprawie ochrony dzikich ptaków,
 - ✓ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dzikiej fauny i flory.
- W zakresie ochrony powietrza i klimatu:
 - ✓ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992r.,
 - ✓ Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1997 roku w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza,
 - ✓ Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promocji wykorzystania energii z OZE.
- W zakresie ochrony wód
 - ✓ Dyrektywa Rady 76/464/WEG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty,
 - ✓ Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r.,
 - ✓ Dyrektywa 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych.
- W zakresie ochrony powierzchni ziemi
 - ✓ Strategia tematyczna w sprawie ochrony gleb
- W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego i zasobów kulturowych
 - ✓ Europejska Konwencja Krajobrazowa z 2000 r. ratyfikowana przez Polskę w 2006r.
- W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania

- ✓ Dyrektywa Rady 2000/14/WE z 8 maja 2000 roku w sprawie emisji hałasu,
- ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli.
- Odnosnie procedury oceny oddziaływania na środowisko
 - ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
 - ✓ Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu europejskim mają odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim. Za jeden z najważniejszych należy uznać ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na podstawie, której sporządzona została niniejsza prognoza. Do innych ustaw należą:

- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. 2020 poz. 1219 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. 2020, poz. 55 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t. j. Dz.U. 2020 poz. 310 ze zm.), Ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy - Prawo wodne (Dz.U. 2020 poz. 310)
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (t.j. Dz.U. 2020 poz. 797 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2017 poz. 1161 ze zm.).

W *Koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju 2030* nacisk położony jest na ideę zrównoważonego rozwoju (ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju), którą definiuje się jako integrację działań politycznych, społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Koncepcja przedmiotowa wywodzi się z innego dokumentu ustalonego na szczeblu unijnym. Dokumentem tym jest *Zrównoważona Europa dla lepszego świata: Strategia zrównoważonego rozwoju dla Unii Europejskiej*, przyjętym na szczycie Rady Europy w czerwcu 2001 r. Jego podstawowe założenia dotyczą czterech celów strategicznych rozwiniętych w cele szczegółowe i proponowane kierunki działań. Do celów tych należą:

- ✓ ograniczenie zmian klimatycznych i wzrost znaczenia „zielonej” energii,
- ✓ wzrost bezpieczeństwa zdrowotnego;
- ✓ usprawnienie systemu transportowego i gospodarowania przestrzenią;
- ✓ odpowiedzialne gospodarowanie zasobami naturalnymi.

Podsumowując wiodącymi zasadami zagospodarowania przestrzennego winny być: zrównoważony rozwój oraz ład przestrzenny. Cele ochrony środowiska w przedmiotowym projekcie planu miejscowego zostały uwzględnione następująco:

➤ W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności

Analizowany obszar położony jest w granicach OCHK Pojezierza Olsztyńskiego. W związku, z czym zagospodarowanie terenu musi uwzględniać ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących, ww. formy ochrony przyrody.

Wprowadzano od linii brzegowej jeziora - 100 m strefę wyłączenia z zabudowy.

Na terenie objętym projektem planu w niewielkiej części występują obszary o znaczeniu międzynarodowym i wspólnotowym wchodzące w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000 - Puszcza Napiwodzko – Ramucka PLB 280007. Wprowadzone przez analizowaną zmianę planu miejscowego funkcje nie wpłyną negatywnie na pobliskie obszary Natura 2000.

➤ W zakresie ochrony powietrza i klimatu

Projekt planu ustala, iż zaopatrzenie w ciepło będzie z niskoemisyjnych źródeł indywidualnych.

➤ W zakresie ochrony wód

Plan postuluje dla projektowanej zabudowy obowiązek zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej. Odprowadzenie ścieków będzie odbywać się do sieci kanalizacji sanitarnej. Wody opadowe i roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki. W związku z położeniem badanego terenu w granicach GZWP, projekt planu powinien zakazywać wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać na jakość wód podziemnych oraz zakazywać wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych. Zastosowano strefę ochronną od linii brzegowej jeziora Sasek Wielki. Przeanalizowano wszystkie potencjalne miejsca stagnacji wód na terenie opracowania i w jego sąsiedztwie.

➤ W zakresie ochrony powierzchni ziemi

W zakresie ochrony powierzchni ziemi istotne są ustalenia dotyczące wyposażenia w infrastrukturę kanalizacyjno-sanitarną, co ograniczy przedostawanie się ścieków do gruntu. Wszelkie inwestycje należy prowadzić w sposób nienaruszający stosunków gruntowo-wodnych, zapewniając ochronę gleby przed zanieczyszczeniem.

➤ W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania

Wszystkie rozwiązania przyjęte w planie miejscowym dotyczące poszczególnych komponentów wpływają na jakość życia człowieka. Wszelkie uciążliwości związane z założonymi funkcjami muszą się zawierać w granicach obszaru opracowania.

Cele ochrony środowiska określone na wszystkich szczeblach, także tych lokalnych winny być uwzględniane w projektowanych dokumentach planistycznych.

Przyjęte w analizowanym projekcie planu formy zagospodarowania są efektem kompromisu społeczno-gospodarczo-środowiskowego. Projekt planu uwzględnia potrzebę zachowania zasobów środowiska jednocześnie umożliwiając inwestowanie w różnych formach. Układ przestrzenny poszczególnych terenów funkcjonalnych zapewni zrównoważony rozwój i przyczyni się do zachowania powiązań ekologicznych. Reasumując przyjęte rozwiązania w projekcie planu nie kolidują z celami ochrony ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

6. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska, w tym może powodować uciążliwości rozumiane jako wszelkie zjawiska wpływające ujemnie (negatywnie) na stan otaczającego środowiska, które utrudniają lub pogarszają komfort życia ludzi. Ten dyskomfort, niedogodności czy dysfunkcje środowiska są najczęściej wynikiem przekroczenia dopuszczalnych wartości parametrów, charakteryzujących stan środowiska.

6.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby

Obszar objęty projektem planu stanowią tereny upraw rolnych (grunty orne).

Na terenach, na których zostanie wprowadzona nowa inwestycja, w wyniku jej realizacji i zmiany użytkowania terenu powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniu dla potrzeb planowanych inwestycji. W wyniku powstania nowego zainwestowania, może nastąpić lokalne uszczelnienie podłoża, dodatkowo postawione warunki minimalnej procentowej powierzchni biologicznie czynnej redukcją wielkości powierzchni nieprzepuszczalnych.

W projekcie planu znalazły się ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są ustalenia dotyczące powierzchni działek budowlanych, nieprzekraczalnych linii zabudowy, minimalnych procentów powierzchni biologicznie czynnych, gabarytów i geometrii nowej zabudowy.

Powyższe zapisy projektu planu pozwalają na zachowanie w granicach przedmiotowego obszaru powierzchni biologicznie czynnych zapewniających infiltrację wód powierzchniowych i kształtowanie zieleni, towarzyszącej zabudowie. Dodatkowo, aby ograniczyć negatywne skutki prac ziemnych powinno się powierzchnią warstwę gleby, zdjętą podczas prac budowlanych, powtórnie wykorzystać do np. niwelacji terenów drogowych, zagospodarowania całości terenu po zakończeniu budowy.

W celu zapobiegania możliwościom zanieczyszczenia powierzchni ziemi oraz gleb odpadami, zapisy projektu planu ustalają zagospodarowanie odpadów w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami odrębnymi.

W projekcie planu znalazły się również ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię

ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są ustalenia dotyczące powierzchni działek budowlanych, nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz minimalnych procentów powierzchni biologicznie czynnych (dla 1ML – 30%).

6.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zasoby naturalne – z posiadanych materiałów archiwalnych wynika, że na badanym terenie nie występują udokumentowane zasoby naturalne takiej jak kruszywa, złoża ropy, pokłady torfu, itp.

6.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

W sąsiedztwie terenu objętego projektem planu występuje linia brzegowa jeziora Sasek Wielki.

Tereny związane z funkcją zabudowy rekreacji indywidualnej będą stopniowo zagospodarowane zgodnie z przeznaczeniem. Wiąże się to z ograniczeniem naturalnej infiltracji podłoża na skutek występowania powierzchni utwardzonych. Oddziaływanie jest bezpośrednie, długoterminowe, stałe i neutralne.

Zgodnie z założeniami projektowymi realizacja zapisów planu przewiduje zapotrzebowanie w wodę oraz wytwarzanie ścieków (sanitarnych i deszczowych). Przewiduje się odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej. Natomiast wody opadowe i roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki, w przypadku gdy nie wpłynie to negatywnie na środowisko i wody podziemne.

Dodatkowo w związku z położeniem omawianego terenu w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych GZWP nr 213 Olsztyński, projekt planu powinien regulować zasady dotyczące zakazu wprowadzania nieoczyszczonych ścieków z placów utwardzonych do wód powierzchniowych i gruntu oraz zakaz wprowadzania do gleby substancji mogących negatywnie wpływać, na jakość wód podziemnych.

Powyższe ustalenia i rozwiązania w wystarczający sposób zminimalizują ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na stan czystości wód podziemnych i gruntów.

6.4. Odpady

W granicach terenów funkcjonalnych wyznaczonych w projekcie planu przewiduje się wzrost ilości odpadów charakterystycznych dla danego sektora gospodarczego. Zgodnie z zapisami projektu planu gospodarkę odpadami ustala się zgodnie z przepisami odrębnymi.

6.5. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

Oddziaływaniem pozytywnym, długoterminowym, bezpośrednim i stałym związanym z ww. terenami zabudowy będzie stosowanie do celów grzewczych: paliw niepowodujących przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku oraz odnawialnych źródeł energii, co zmniejszy ilość zanieczyszczeń w atmosferze.

Na terenach nowo projektowanej zabudowy oraz w projektowanych pasach drogowych w czasie wykonywania prac budowlanych może wystąpić okresowe

pylenie oraz emisja zanieczyszczeń gazowych pochodzących z maszyn i urządzeń budowlanych. Uciążliwości te mogą występować krótkookresowo w skali lokalnej i będą ograniczone do terenów prowadzonych prac budowlanych.

Oddziaływaniem negatywnym, pośrednim, długoterminowym i chwilowym terenów turystycznych będzie okresowy wzmożony ruch samochodowy.

6.6. Klimat akustyczny

Projekt planu ustala obowiązek zachowania dopuszczalnego poziomu hałasu zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów chronionych akustycznie oznaczonych na rysunku planu symbolami:

a) dla terenów elementarnych oznaczonych na rysunku planu symbolem literowym **ML** jak dla terenów zabudowy rekreacyjno - wypoczynkowych;

Tabela 5. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq D}$ i $L_{Aeq N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby (Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112)).

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	<u>50</u>	<u>40</u>
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe	65	56	<u>55</u>	<u>45</u>
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

³⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Projekt planu ustala dopuszczalne poziomy hałasu na terenach projektowanych funkcji. W związku z tym przewidywane zagospodarowanie terenu związane z zabudową w trakcie jej normalnej eksploatacji nie powinno generować uciążliwości dla ludzi.

6.7. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną

W przypadku wprowadzenia nowej inwestycji oddziaływanie na etapie realizacji ustaleń planu będzie sprowadzało się do miejscowego usunięcia wierzchniej warstwy ziemi z istniejącą roślinnością. Jednakże projekt planu wyznacza ww. funkcje na terenach rolnych, gdzie aktualny stan roślinności stanowi głównie teren orny, w związku z czym nie przedstawia szczególnych walorów przyrodniczych. Ponadto na terenach objętych projektem planu wyznacza się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, co warunkuje zagospodarowanie terenu zielenią. Na etapie realizacji zapisów projektu mpzp możliwa jest migracja niektórych gatunków zwierząt z terenów objętych pracami budowlanymi. Takiej reakcji można oczekiwać ze względu na uciążliwości związane z funkcjonowaniem sprzętu budowanego (hałas, drgania spaliny, nasilona obecność ludzi). Można przewidywać, że migracja ta będzie czasowa i nastąpi na tereny sąsiednie. Jednakże, ze względu na to, iż dla obserwowanej fauny, w szczególności ptaków, przebywających w pobliżu zabudowań, poziom antropopresji stanowi czynnik tła, przewiduje się, iż z pewnością znaczna część z obecnych tu ptaków będzie wykorzystywała opisywany teren jak dotychczas, także w trakcie realizacji założeń projektu planu. Jednakże w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się liczne tożsame siedliska, które mogą być wykorzystywane przez te ptaki, jako teren żerowania (tereny łąk, lasy), w związku z czym nie przewiduje się, by realizacja założeń projektu planu znacząco negatywnie oddziaływała na populację ptaków opisywanego terenu.

6.8. Oddziaływanie na krajobraz

Na terenach nie zmieni się charakter oddziaływań. Przy wprowadzeniu nowo projektowanej zabudowy projekt planu ustala m.in. zastosowanie do budowy budynków materiałów tradycyjnych takich jak cegła, kamień, drewno, tynki o

wyglądzie tynków tradycyjnych, co sprzyja zachowaniu harmonii w krajobrazie. Będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długotrwałe, stałe i pozytywne.

Ponadto podczas realizacji założeń projektu planu początkowo może wprawdzie ucierpieć estetyka przedmiotowego terenu (oddziaływania niekorzystne krótkoterminowe, chwilowe), co będzie związane z procesami budowlanymi. Na etapie funkcjonowania zabudowy, projektowane budynki swym charakterem i kubaturą nie powinny jednak odbiegać od zabudowy sąsiednich terenów.

6.9. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne

W granicach obszaru opracowania nie wstępują zabytki– brak oddziaływań.

6.10. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Projekt planu ustala dopuszczalne poziomy hałasu na terenach projektowanych funkcji. W związku z tym przewidywane zagospodarowanie terenu związane z zabudową w trakcie jej normalnej eksploatacji nie powinno generować uciążliwości dla ludzi.

6.11. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest w niewielkiej części położony w obrębie obszarów Natura 2000 - Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007. Na podstawie zamieszczonych w opracowaniu analiz nie przewiduje się negatywnych oddziaływań, które mogłyby powodować znaczące negatywne oddziaływanie na przedmioty ochrony w/w obszaru NATURA 2000. Na podstawie dostępnych materiałów archiwalnych w tym inwentaryzacji dla w/w obszaru – na terenie opracowania nie wskazano stanowisk gatunków chronionych lub działań ochronnych dla gatunków chronionych. Ze względu na to, iż obszar opracowania położony jest w odległości większej niż 2,5 km od granic najbliższych innych obszarów NATURA 2000 prognozuje się, iż realizacja zapisów planu nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na siedliska przyrodnicze oraz na integralność obszarów Natura 2000.

6.12. Oddziaływanie na Obszar Chronionego Krajobrazu – Pojezierze Olsztyńskie

Obszar objęty planem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego podjęty Uchwałą Nr XX/470/16 Sejmiku Województwa Warmińsko- Mazurskiego z dnia 27 września 2016 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.

Projekt planu zawiera stosowną informację o położeniu terenu w granicach ww. OCHK oraz nakazuje stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach tego obszaru chronionego.

Ponadto zwaloryzowano otoczenie i obszar planu pod kątem zakazów i nakazów wynikających z w/w przepisów. Obecnie zapisy planu wprowadzają odpowiednie obostrzenia, które to regulują zapisy planu pod kątem zgodności z zapisami i wytycznymi OCHK. Taka forma zainwestowania nie powoduje negatywnych oddziaływań na ten obszar chroniony.

6.13. Wzajemne oddziaływanie

Poszczególne elementy środowiska, takie jak: ludzie, rzeźba terenu, budowa geologiczna, wody powierzchniowe i podziemne, pokrywa glebowa, szata roślinna i fauna, klimat lokalny, krajobraz naturalny, zasoby naturalne, dobra materialne, zabytki kultury materialnej są ze sobą powiązane i tworzą integralną całość.

Dlatego też negatywny wpływ na jeden z czynników, może przejawiać się pogorszeniem stanu całego ekosystemu. Wzajemne wzmacnianie występujących oddziaływań w danym środowisku powoduje, że łączny efekt jest większy od sumy efektów ich działania oddzielnego.

Z punktu widzenia zdrowia ludzi najważniejsze są oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny. W przypadku omawianego obszaru, jest to teren obecnie bez obciążeń inwestycyjnych.

W oparciu o wyżej przedstawiony opis środowiska i analizę oddziaływań oraz ewentualnych zmian można stwierdzić, że przy zastosowaniu rozwiązań przedstawionych w niniejszej prognozie nie wystąpią wzajemne negatywne oddziaływania pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska.

7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na terenach objętych planem dopuszcza się lokalizację zabudowy lotniskowej. Wszelkie ewentualne uciążliwości powstające w wyniku realizacji planowanego zagospodarowania terenów nie powinny wykraczać poza granice nieruchomości inwestora. Przy zachowaniu wszystkich ustaleń zawartych w projektowanym dokumencie oraz uwarunkowań wynikających z obowiązującego prawa nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań, rozumianych jako przekroczenia określonych prawem standardów jakości środowiska, istotnego zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, generalnie istotnych barier dla migracji gatunków kluczowych i chronionych, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych, w tym dla celu i przedmiotu ochrony pobliskich obszarów Natura 2000 oraz integralności tych obszarów.

Szczegółowy opis i wpływ projektowanego dokumentu na poszczególne elementy środowiska został zaprezentowany w rozdziale 6. prognozy.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Metodologia opracowania Prognozy nakazuje dokonanie propozycji rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w projekcie dokumentu – rozwiązań, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska (realizacja zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływania na środowisko bardziej efektywna – zostałyby osiągnięta przy niższych kosztach).

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących walorów przyrodniczo-krajobrazowych, konieczność zabezpieczenia zdrowia ludzi na tym terenie.

Jedynym rozważnym rozwiązaniem alternatywnym, dotyczącym przyszłego zagospodarowania i użytkowania analizowanego terenu, byłoby zaniechanie podejmowania jakichkolwiek działań mających na celu zmianę dotychczasowego sposobu zagospodarowania i użytkowania, tzw. wariant zerowy. Jednakże, analizowany obszar posiada predyspozycje do zadanego celu. Ponadto projekt planu jest zgodny z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody, oraz innymi przepisami szczególnymi, ponadto przewidywane zagospodarowanie terenów, wydaje się być funkcją społecznie uzasadnioną na przedmiotowym terenie, dlatego też nie proponuje się rozwiązań alternatywnych aniżeli te, które zostały zaproponowane w projekcie planu.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa cele, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub niedopuszczanie do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Proponowane rozwiązania przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prowadzą do łagodzenia i likwidacji negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego plan wprowadza następujące zasady:

1. Nakazuje stosowanie obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego.
2. Nakazuje stosowanie obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007.
3. Ustala zasady wynikające z położenia planu w granicach głównego zbiornika wód podziemnych (GZWP) Olsztyński Nr 213.
4. Ustala dopuszczalne poziomy hałasu, przyjmując odpowiednie przepisy dotyczące ochrony środowiska w zakresie dopuszczalnych poziomów hałasu:

- ✓ dla terenów elementarnych oznaczonych na rysunku planu symbolem literowym ML jak dla terenów zabudowy rekreacyjno - wypoczynkowej;
- 5. W granicach planu zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określone są ustaleniami: nieprzekraczalnej linii zabudowy, zasad kształtowania zabudowy;
- 6. Na terenie opracowania planów ustala się minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej określony indywidualnie dla poszczególnych terenów: (dla ML – 30%).
- 7. Zaopatrzenie w ciepło będzie realizowane z ze źródeł ciepła zasilanych paliwami niepowodującymi przekroczenia dopuszczalnych poziomów substancji w środowisku zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 8. Zaopatrzenie w wodę będzie realizowane z sieci lub ujęć własnych;
- 9. Ścieki należy odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej;
- 10. Wody opadowe i roztopowe należy zagospodarować w granicach własnej działki, w przypadku gdy nie wpłynie to negatywnie na środowisko i wody podziemne;
- 11. Nakazuje, aby odpady były zagospodarowane w sposób zgodny z przepisami odrębnymi.

Realizacja zapisów planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie poważnych zagrożeń dla środowiska. Przewiduje się również brak znaczącego oddziaływania projektowanego zagospodarowania na obszary ostoi Natura 2000, w szczególności:

- nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych w sieci obszarów Natura 2000
- nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000

W związku z powyższym realizacja planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań, proponuje się następujące zalecenia, które można zastosować na etapie realizacji inwestycji w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań:

- Na etapie realizacji zainwestowania wykonywane działania nie mogą naruszać zakazów obowiązujących na terenie OCHK i NATURA 2000.
- Na etapie wznoszenia zainwestowania istotnym zagrożeniem będzie nadmierny hałas związany ze wznoszeniem zabudowy, utwardzaniem nawierzchni dróg itp. Nastąpi również ubytek szaty roślinnej związanej z realizacją zapisów planu. W związku z powyższym na etapie inwestycyjnym należy zastosować technologie ograniczające w sposób maksymalny hałas.
- Podczas realizacji przedsięwzięć należy działać zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne. Dotyczy to takich aspektów jak hałdowanie gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.
- Realizacja zabudowy musi umożliwiać migrację drobnych zwierząt (szczególnie płazów) poprzez np. otwory o średnicy min. 15 cm wykonane w podmurówce ogrodzeń przy powierzchni terenu, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 5 m, prześwit o szerokości min 10 cm

pomiędzy podmurówką, a ażurowymi elementami ogrodzenia, gdy wysokość podmurówki przekracza 10 cm wysokości – proponuje się wprowadzić powyższy zapis do całego obszaru projektu planu.

Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

10. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

W ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2020, poz. 293 z późn. zm.), winien być prowadzony monitoring skutków realizacji ustaleń Planu. Monitoring ten powinien dotyczyć zarówno zgodności realizacji inwestycji z ustaleniami zawartymi w projekcie Planu, jak również wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

Dla właściwego zrealizowania planowanego przedsięwzięcia, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: sposobu realizacji zainwestowania, stanu realizacji inwestycji sanitarnych, pomiary stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych, pomiaru oddziaływania akustycznego nowopowstałej zabudowy.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w województwie warmińsko – mazurskim odpowiedzialny jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie (WIOŚ). Celem państwowego monitoringu środowiska (PMŚ) jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMŚ prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na terenie powiatu piskiego jest m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Szczytnie. W związku z powyższym monitoring realizacji planu należy wykonywać, a jego wyniki zamieszczać w corocznych sprawozdaniach.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Dla planowanych przedsięwzięć z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Analizowane zainwestowanie jest powszechnie występującym i typowym przedsięwzięciem małej skali. Wobec tego określenie jego wpływu na środowisko nie napotkało na szczególne trudności.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzania postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza obecnego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, przy uwzględnieniu jego poszczególnych komponentów, w tym: powierzchni ziemi, warunków wodnych, różnorodności biologicznej, krajobrazu, szaty roślinnej i zwierząt, powietrza.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.

Projekt planu składa się z części tekstowej – projektu uchwały oraz z załącznika graficznego.

Projekt planu na omawianym terenie wyznacza następujące przeznaczenie terenu:

- teren zabudowy rekreacji indywidualnej, oznaczony symbolem **ML**;
- teren zieleni objętej formami ochrony przyrody zgodnie z przepisami o ochronie przyrody, oznaczony symbolem **ZN**
- teren drogi wewnętrznej, oznaczony symbolem **KDW**

Obszar badań położony jest na terenie Obszaru Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego. Obszar opracowania w niewielkiej części położony w obrębie obszaru Natura 2000 - Obszaru Specjalnej Ochrony Ptaków Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007. Obszar opracowania nie jest położony w innych form ochrony środowiska naturalnego. Projekt planu zachowuje wszelkie zakazy i nakazy wynikające z lokalizacji w obszarze chronionego krajobrazu i NATURA 2000. Obszar objęty projektem planu jest terenem rolnym. Projektowane zagospodarowanie terenu obwarowane jest działaniami minimalizującymi negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Ponadto plan spełnia uwarunkowania wynikające z dążenia do zapewnienia właściwych standardów środowiskowych w zakresie ochrony zdrowia.

Podczas realizacji założeń planu nie wystąpią transgraniczne oddziaływania na środowisko. Wykazano, że realizacja zainwestowania wiąże się z oddziaływaniem na obszar badań. W celu minimalizacji negatywnych skutków realizacji zapisów planu wprowadzono zalecenia i nakazy.

W ujęciu końcowym wykazano, że realizacja zapisów planu po uwzględnieniu nakazów i zaleceń zawartych w prognozie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary cenne przyrodniczo oraz nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nim.

14. Wykaz materiałów źródłowych

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dźwierzuty,
2. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
3. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty,
4. Uchwała nr XVIII/168/20 Rady Gminy Dźwierzuty z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie: przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty.
5. Centralna Baza Danych Geologicznych;
6. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
7. Geografia regionalna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa 2013 r.,
8. Geografia fizyczna Polski, A. Richling, K. Ostaszewska, PWN, Warszawa 2005 r.
9. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.)
10. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183)
11. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
12. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
13. Ptaki. Przewodnik Collinsa, 2010 r.
14. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Władysław Matuszkiewicz PWN, Warszawa 2001 r.,
15. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa pogładowa, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r.,
16. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badań Ssaków PAN, W. Jędrzejewski i inni, Białowieża 2012 r.
17. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej, Łucjan Rutkowski, PWN, Warszawa 2008 r.,
18. Rośliny lasu liściastego, Tadeusz Traczyk, WSiP, Warszawa 1959 r.,
19. Atlas roślin, R. Krzyściak-Kosińska, M. Kosiński, wyd. Pascal, Bielsko-Biała 2007 r.,
20. Płazy i gady Polski, A. Herczek, J. Gorczyca, Wyd. Kubajak, 2004 r.,
21. Atlas ptaków, część I i II, Marcin Karetta, wyd. Pascal, Bielsko-Biała, 2010 r.,

22. Ptaki Polski, część 1 i 2, Andrzej G. Kruszewicz, MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2005, 2006, 2007,
23. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN Warszawa, 2008 r.,
24. Mapy Hydrogeologiczne Polski w skali 1: 50 000 Arkusz Szczytno wraz z objaśnieniami
25. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski w skali 1:50 000, arkusz Szczytno wraz z objaśnieniami,
26. Mapa Geośrodowiskowa Polski w skali 1:50 000 Arkusz Szczytno wraz z objaśnieniami
27. Przeglądowa Mapa Surowców Skalnych Polski w skali 1:200 000
28. Mapa Glebowo - Rolnicza skali 1:5000
29. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Uchwała Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (Monitor Polski nr 49 poz. 549), Warszawa 2011,
30. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. R.P. z 2016 poz. 1911);
31. Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego 2004 - 2015, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
32. Materiały zebrane w sieci Internet w szczególności bazy danych WMS oraz serwisy tematyczne.

Spis załączników tekstowych:

1. Oświadczenia,
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do projektu dokumentu: projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie,
3. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do opracowywanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Szczytnie.

Spis załączników graficznych:

1. Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty, skala 1:1000 (zał. nr 1)

Autor opracowania:

.....
inż. Grzegorz Prusik

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, iż jako autor „*Prognozy oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek nr ewid. 153/2, 153/3, 153/4, 153/5, 153/8 oraz 153/6 położonych w obrębie geodezyjnym Linowo, gmina Dźwierzuty*” spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 z późn. zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
inż. Grzegorz Prusik